

Пам'ятайте
про
Україну!

СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

SVOBODA

UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація:
"Свобода"
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237
(201) 434-0807
(201) 434-3036
УНС002: (201) 451-2200

PIK XCI. Ч. 35. ДЖЕРЗІ СІТІ І НЬО ЙОРК. П'ЯТНИЦЯ, 24-ГО ЛЮТОГО 1984 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 24, 1984 No. 35. VOL. XCI.

Отець М. Харина став новим, керівником радіопрограми УКЦ

Філадельфія, к- У зв'язку з тим, що Владика Роберт Михайл Москаль вже цього місяця перебирає обо в'язки епархії у новоствореній Епархії св. Йосафата в Пармі, Огайо, керування радіопрограмою "3 нами Бог", на доручення Владика-Митрополита Стефана Сулика, перебрав почесний голова "Провидіння", філадельфійський декан о. митрат Мирослав Харина. Технічним керівником цієї програми, зорганізованої понад три роки тому тодішнім генеральним вікарієм і канцлером, а потім єпископом-помічником Робертом, призначений о. Іван Сенів.

Радіопрограма "3 нами Бог" передає свої програми на коротких хвилях з Луїзіани кожної суботи, від год. 3:30 до 4-ої по полудні за

східно-американським часом, безпосередньо в Україну. Програма, яку фінансово підтримують вірні УК Церкви, складається із Святої Євангелії, Божого слова, релігійної музики і новин, що їх підготував редактор "Шляху" й "Америки" Мстислав Дольницький який також начитус їх спільно з дружиною Тамарою на магнітофонну стрічку.

Перша програма "3 нами Бог" під новим керівництвом була передана в суботу, 4-го лютого ц.р. Водночас о. митрат М. Харина перебрав керування програмою "Христос між нами", що передається кожної неділі з Філадельфії, і яку можна чути на далеку віддал від 9-ої до 9:30 рано.

Новий камерний квінтет виступить в УІА

Нью Йорк. — Тут в Українському Інституті Америки, при 2-га Схід та 79-та вулиці, виступить в понеділок, 27-го лютого ц.р., новостворений камерний квінтет із своїм першим самостійним концертом у серії концертів, що їх задумує дати. Камерний квінтет під назвою "Нова" створився за ініціативою відомої молоді піаністки Лариси Крупи та в ньому крім неї беруть участь: челист Нестор Цибрівський, скрипалі Джоель Деруен і Джаш Родрігес

і музика, що грає на віолі Грегори Сінгер. Лариса Крупа, абсолютка музичної консерваторії Пібоді у Балтиморі, мала свій дебют в Карнегі Рісайтал Гоу в лютому минулого року, тепер на часі музики, і виступає на терені Нью Йорку.

Квінтет "Нова", хоча зложений лише частинно з українських музик, за словами Л. Крупи, у програмі планованих концертів буде включати твори українських композиторів.

В Мюнхені відбудеться перший Кобзарський Курс

Нью Йорк. — Цього року Фонд Українського Вільного Університету організує четверту з черги, п'ятитижнев наукову поїздку "Стежками Батьків по Європі" (СБЕ), від 6-го до 12-го серпня, під керівництвом д-ра Петра Гоу, мгр Соні Шерер і Ліди Чорній. Прогуляк охоплює всім країн Європи, відвіданих багатьох місць європейської культури, як також українських релігійних і культурних центрів.

В цій поїздки беруть участь кваліфіковані інструктори Школи Кобзарського Мистецтва з Нью Йорку і тому під час перебування в Мюнхені, від 7-го до 19-го липня, крім програм і курсів на УВУ, відбудеться курс гри на бандурі для зацікавлених студентів. Цей курс є організований Школою Кобзарського Мистецтва у співпраці з Товариством Українських Бандуристів, які уважають цей курс і зустріч корисними для поширення зв'язків і збереження та розвитку кобзарства у вільному світі. Зацікавлені в курсі-зустрічі, зокрема з європейських країн, повинні звертатися до Товариства Українських Бандуристів, (Society of Ukrainian Bandurists), c/o Lydia Czorny, 84-82 164th St., Jamaica, N.Y. 11432.

Зацікавлені в науковій поїздки СБЕ повинні писати на адресу: S.B.E. Students Committee, UFU Foundation, 203 Second Ave., New York, N.Y. 10003.

Багатолюдна громада попрачала гідно І. Керницького

Нью Йорк (О.К.). — Несподівана смерть широко відомого та усім любленого письменника, фелетоніста, гумориста і журналіста Івана Керницького-Ікера сколихнула цілою українською спільнотою в ЗСА і Канаді, а особливо у Нью Йорку, де проживав постійно Покійний.

В п'ятницю, 17-го лютого ц.р., увечері похоронне заведення Петра Яреми було переповнене шість мешканцями Нью Йорку та околиць, друзями Покійного та тими, що цинили його творчість і його хурастальний характер. О год. 6-й ввечора першу Панахиду за спокій душі Ікера відправив о. крилошанин Любомир Мудрий, парох української католицької церкви в Озон Парку, о год. 8-й ввечора до соборної Панахиди станули поруч себе митрофорний протоієрей, настоятель УПЦ св. Володимир в Нью Йорку, о. Володимир Базилевський, о. протопресвітер УАПЦ Іван Ткачук і о. Лев Голдсайд. ЧСВВ, із церкви св. Юра, де парохіаном був І. Керницький.

Після відправ перший забрав слово о. В.Базилевський, прощаючи Покійного з видним зворушенням від українців із східних областей України та як парох катедр св. Володимира, де Покійний часто заходив. Від Об'єднаних Українських Письменників в ескізі "Слово" промовляв його

почесний голова Григорій Костюк, згадуючи свою тісну та дружню співпрацю з Ікером від початків заснування "Слова" на терені ЗСА, від Спілки Українських Журналістів Америки та співробітників щоденника "Свобода" прощала Ікера голова СУЖА ред. Ольга Кузьмич, а від давніх львівських співробітників в журналістці ред. Василь Качмар. Від 457-го Відділу УНСоюзу, якого св. п. І. Керницький був головою і якого Збори мали відбутися саме у цей день, промовляла секретарка того Відділу Олена Кіляр.

У день похоронів, в суботу 18-го лютого ц.р., горстка найближчих друзів Покійного зібралася о год. 10-й вранці у похоронному заведенні, щоб востаннє попрощали св. п. І. Керницького враз із парохом церкви св. Юра о. Ігуменом Патрієм Пашаком, ЧСВВ який відправив Панахиду біля відкритої ще домодини. Відтак труну перевезено до церкви св. Юра.

Коліс в рідних сторонах як проходили похоронний похід, люди переривали розмови, зупинялися на ходу, скидали шапки та хрестилися. Тут на американській землі похоронна їзда автами викликує лише замішання у звичайному русі та недовдоволення у інших проїжджих, що усі поспішають за своїми справами. Але коли в суботу ранком похоронний віз з тлінними останками Ікера переїздив сьоомою вулицею до церкви св. Юра, на краю хідника стояла самітня старша людина, яка зняла набожно капелюх і перехрестилася. Ця українська людина немов символічно представляла односельчан І. Керницького і цілу українську широкую громаду Нью Йорку що в цей день прощала свого улюбленого Ікера.

В церкві св. Юра о. Пашак переідав похоронні і правні і змалював силуетку Покійного, підкреслюючи його доброту, полюбність та незвичайний український патріотизм. Церква св. Юра була виповнена вірними немов у неділю, а опісля довга колона авт і винайманий окремо автобус супроводжали І. Керницького на місце останнього спочинку на українській православній цвинтарі св. Андрія в Савт Бавнд Бруку, Н. Дж.

Там, після відкриття Панахиди, що її відслужив о. Пашак біля відкритої могили прощав Ікера його найближчий друг і кум, голова "Слова" д-р Остап Тарнавський, а відтак маестро Михайло Мороз від давніх друзів зі Львова. Біля 250 осіб з Нью Йорку, Нью Джерзі та Пенсильванії востаннє заспівали разом "Видиш брате мій", залишаючи з глибоким жалем Ікера на місці вічного сну, у головах найбільшого друга Мико-

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ БУШ ГРАТУЛЮЄ УНСОЮЗОВІ У ЙОГО 90-РІЧЧЯ

THE VICE PRESIDENT

WASHINGTON

February 10, 1984

Mr. John O. Flis
Ukrainian National Association, Inc.
P. O. Box 17a
30 Montgomery Street
Jersey City, New Jersey 07303

Dear Mr. Flis:
Congratulations to the Ukrainian National Association celebrating its 90th anniversary.

Your dedication to the welfare of the Ukrainian people is to be strongly commended. You have provided significantly for the social, spiritual and economic strength of your people.

The local community support you have demonstrated continues to be an exemplary bond between Ukrainians and their fellow Americans.

Our nation is blessed in its rich multiple heritage, in which Ukrainians are an important, highly valued part.

Sincerely,
George Bush

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ ВАШІНГТОН 10-ГО ЛЮТОГО 1984 РОКУ

Пан Іван О. Фліс
Український Народний Союз, Інк.
П.О.Бок 17а
30 Монгомери Стріт
Джерзі Сіті, Нью Джерзі 07303

Дорогий Пане Фліс:
Мої вітання до українського Народного Союзу, який святкує свій 90-річний ювілей.

Ваша відданість справі доброту українського народу заслужовує на найбільше похвалу. Ви поділяли великою мірою про суспільну, духову і економічну силу вашого народу, ваших людей.

Підтримка вашої громади для вас є постійна і гідна прикладу, як зразок найкращого пов'язання між українцями і їхніми американськими співгромадянами.

Наша країна втішається благословенням багатства багатьох спадщин, а серед них українці становлять важливу й високоцінну частину.

З щирим привітом
Джордж Буш

СИРІЯ ЗГОДИЛАСЬ НА НОВИЙ ПЛАН ЗАМИРЕННЯ В ЛИВАНІ

Бейрут, Ливан. — Ізраїльські літаки збомбардували у вівторок, 21-го лютого, гнізда палестинських партизанів у горах на схід від Бейруту, а ізраїльські війська, підтримані танками і броньовиками, перейшли ріку Авалі та просуваються на північ у напрямі Бейруту, дійшовши до пункту, віддаленого лише 12 миль від ливанської столиці.

Вміжчасі до Ливану прибув дипломат із Савдійської Аравії із узгодженням зі Сирією пляном перемир'я. Цей плян не передбачає резигнації Аміна Гемасля, але значне збільшення впливів мусульманів в уряді Ливану.

Ізраїльські офіційні повідомлення говорять, що

патрулі повернулися назад за ріку Авалі, а вся операція була проведена з метою не допустити просякнення палестинських партизанів у південні частини Ливану, близько до кордонів з Ізраїлем.

Військові дії Ізраїля наступили в той час, як президент Ливану Амін Гемасль серйозно розглядає змінене положення і у зв'язку з тим нові пропозиції мирного поладження ливанської кризи. Ці нові заходи, зроблені під сильним тиском Сирії, включають анулювання ливансько-ізраїльської угоди про виведення чужоземних військ з Ливану, підписаної 17-го травня 1983 року.

В СССР популяризують К. Черненко

Москва. — Задеве пройшов тиждень від часу назначення Константина Черненка генеральним секретарем комуністичної партії СССР, як робляться всі зусилля,

щоб особу нового совєтського лідера зробити популярною серед совєтських громадян.

Ознаки нової кампанії затвердження авторитету К. Черненка видно скрізь — від похвальних промов його товаришів з рядів совєтського керівництва, похвальних статей в совєтській пресі до великих портретів на вулицях Москви та в урядових приміщеннях.

Використовуючи передвиборчу кампанію, яка саме проходить тепер, член Політбюро називають Черненка "справжнім сином нашого народу", "видатним лідером", "комуністом з багатим різноманітним досвідом", "галантним організатором широких мас" і "незамінним борцем" за ідеї партії. Його представляють ідеологічним мислителем, русійною силою політики захисту совєтських інтересів на міжнародній арені, "гідним наслідником" Леніна.

Західні кореспонденти повідомляють з Москви, що є ознаки повернення деяких традицій періоду панування Брежнєва — на вулицях Москви появились знову великі чорні лімузини, які їздять з великою швидкістю, але поведінка рядових москвичів стала дещо вільнішою.

Покіщо важко зробити якісь кінцеві висновки, але вже ясно, що різкий стиль керівництва Андропова формально ніби був прихильником скромності життя совєтського керівництва, зате наводив жак своїми драконіськими правилами дисципліни, що нагадувало повернення до сталінського періоду.

В АМЕРИЦІ

ТРІОМФУЮЧИ З ПЕРЕМОГОЮ у стейті Айова, демократичний кандидат на президента Волтер Мондейл збільшив свою атаку на політику теперішньої Адміністрації і персонально на президента Рональда Регена, вживаючи при тому образливих слів таких, як, наприклад, "заблудоватість", "зумисне ошуканство" та інші, які викликали не тільки обурення серед республіканців, але також у поміркованих демократів, прихильників ведення "чистої" передвиборчої кампанії. Виступаючи в Манчестері в Нью Гемпшир перед розентузіюваною публікою, Мондейл грав роллю переможця і заповів зміну тактики у передвиборчій кампанії. Запитаний кореспондентами речник республіканського виборчого комітету, який не бажав бути названим, заявив, що "наша виборча кампанія ще не почалася тому в повітрі чується такі страхотливі погрози і вигукі, неправдиві твердження й інсинуації. Прийде час і ми вияснимо виборцям хто захований за цією занавісою злочин". Політичні спостерігачі кажуть, що передвиборча кампанія вже дійсно почалася.

НЕГРИТЯНСЬКИЙ ПРОПОВІДНИК і кандидат на президента від Демократичної партії Джессі Джексон намагається злагодити відносини між ним і жидівською громадою ЗСА. Спершу він заявляв, що його кампанію "зупиняють певні жидівські кола", тепер він шукає шляхів до цих кіл, щоб знайти замирення з ними. Деякі жидівські організації критикують Джексона за його зв'язки з Ясіром Арафатом, лідером Палестинської Визвольної Організації, та його прихильну поставу до лівійського диктатора Муаммара Каддафі та інших арабських лідерів. Не зважаючи на його конфлікт з жидівськими організаціями, Джексон здобув підтримку професійних летунських контролерів, які в 1981 році, страйкуючи нелегально, доправили до роз'явання ранішої профспілки і звільнення біля 12,000 робітників.

ПОЛГ.НІЦІ, голова американської делегації на переговорах в Женеві про редукцію міжконтинентальних ядерних ракет і програми роззброєння, висловив сумнів у скорі відновлення переговорів і заявив, що покищо немає жадних познач, що Совєтський Союз змінив свою настанову в цій справі. Висловлюючи свою думку про зміну лідерства в Кремлі під керівництвом Константина Черненка, Ніці відмітив, що новий генеральний секретар ЦК КПСС потребуватиме дещо більше часу для проведення певних змін в закордонній політиці СССР і тому не треба чекати наглих змін. Він заявив групі закордонних письменників, що програму розміщення американських ядерних ракет середнього засягу в деяких країнах Європи треба продовжувати, бо немає певності якою буде політика СССР завтра, а на непевності ніколи не треба будувати оборонну стратегію.

ВОЛТЕР МОНДЕЙЛ, передовий демократичний кандидат на президента, вже розпочав інтенсивну кампанію в Нью Гемпшир з надією, що він здобуде таку саму перемогу в цьому стейті, яку здобув тиждень тому в Айові. Вміжчасі політичні спостерігачі заявляють, що на передове місце, зараз таки після Мондейла, висуваються Гері Гарт і Джордж МекГоверн і цього факту Мондейл не може цілковито ігнорувати, не зважаючи на його популярність серед демократів, робітничих профспілок, багатьох суспільних організацій тощо. Поміркувавши демократи дораджують Мондейлові, не зважаючи на його 49 відсоткову перемогу в Айові, бути більш обережним у висловах, бо демагогія може послабити його шанси в більш консервативних стейтах.

БАГАТО ЧЛЕНІВ Конгресу й інші офіційні речники ЗСА обвинувачують комуністичну Кубу і особисто диктатора Фіделя Кастра за допомогу у перевозі наркотиків і різномордній зброї через Кубу на інші острови в Караїбському обшїрі. Справа ця виникнула на переслуханнях в Палаті Репрезентантів коли численні свідки, в тому числі сенатор Лотон Чайлс, демократ з Флориди, підтвердили раніші здогади Державного департаменту, що Ф. Кастро радо дає притулок для пачкарів наркотиками і зброєю, яку пізніше розповсюджують серед марксистських партизанів і рухів спротиву лівому напрямку в Центральній Америці і в малих острівних державах. Велика частина наркотиків попадає на Флориду, звідки її, знову ж таки кубинці, поширюють по цілій території ЗСА.

МІСІЯ ПІХОТИ ЩЕ НЕ ЗАКІНЧЕНА, — КАЖЕ ПРЕЗИДЕНТ

Вашінгтон. — Президент Роналд Реген заявив у середу, 22-го лютого, що місія американської морської піхоти в Лівані ще не закінчена, не зважаючи на перебування на кораблі у прибережних водах біля Бейруту. Вона може повернутися назад на берег, якщо виявиться, що вона може допомогти ливанському урядові, — сказав Президент.

Виступаючи на пресовій конференції, Президент сказав, що місія морської піхоти продовжується, вона повинна допомогти укріпити стабільність уряд президенту Аміна Гемасля, проти якого виступає Сирія та її союзники шїті і друзі в Лівані.

Президент Р. Реген також сказав, що ЗСА намагаються стриматися від військових дій у цьому районі. Завваживши, що в той час, як сирійська протилежна оборона знову стріляла по американських літаках, але з американської сторо-

ни не було жадної відповіді, Президент сказав: "Ми не відповіли тому, що вважасмо, що наступний час, щоб стриматися і надіятися на покращання становища".

Щодо відносин з Совєтським Союзом та його новим лідером Константином Черненком, президент Р. Реген сказав, що віцепрезидент Джордж Буш мав "дуже корисну зустріч" у Москві з новим совєтським лідером після похоронів Юрія Андропова минулого тижня.

"Ми покладемо великі надії на останню заяву, яку він зробив відносно згоди контролювати уряд президенту Аміна Гемасля, що не обра ознака, і ми зі свого боку повідомили його, що хочемо кращих відносин. Ми хочемо засісти разом і вирішити (якнайшвидше) проблеми", сказав Президент.

Це була перша телевізійна пресова конференція Президента за останні два місяці. Президент рішуче захищав свою політику і спосіб її ведення.

У СВІТІ

ДЕРЖАНИЙ СЕКРЕТАР Джордж Шулі заявив у вівторок, 21-го лютого, що Адміністрація президента Рональда Регена розглядає можливість надання негалийської військової допомоги Сальвадору, не чекаючи на схвалення Конгресу щоб сальвадорська армія могла далі боротися проти партизанів під час передвиборчого періоду. Виступаючи перед сенатською комісією бюджету, Шулі звернув свій виступ проти тих сенаторів, які намагаються дискредитувати дії Адміністрації відносно Сальвадору. Він заявив, що повідомлення в газетних статтях про зловживання американською допомогою в Сальвадорі "сильно перебільшені".

КОЛИШНІЙ ПРЕЗИДЕНТ Аргентини Леопольдо Гальтієрі арештований у вівторок, 21-го лютого, і стане перед військовим судом Аргентини для розслідування його діяльності під час війни з Британією за Фолклендські острови. Речник суду сказав, що генерал Гальтієрі, колишній командувач армією і голова військової хунти, яка дала наказ аргентинським військам зайняти Фолклендські острови 2-го квітня 1982 року, перебував на головній військовій базі Кампо де Майо на передмісті Буенос Айресу.

УРЯД НІКАРАГУА повідомив у вівторок, 21-го лютого, що загальні вибори президента і парламенту відбудуться 4-го листопада цього року. На початку року уряд говорив, що вибори відбудуться шойно в 1985 році. Тепер вибори призначені на два дні перед президентськими виборами в ЗСА. Керівник хунти Даніель Ортега Сааведра зробив повідомлення про вибори у своїй промові перед 75,000 народу з нагоди 50-ї річниці смерті національного героя Нікарагуа Августо Цезара Сандіно.

ЗАВ'ЯЗЯВ ПРИХИЛЬНИК "Солідарності" священик Мечислав Новак, якого примас Польщі кардинал Юзеф Глемп під тиском комуністичної влади перевів з робітничої парафії тракторного заводу "Урзус" на передмісті Варшави у глуху віддалену сільську місцевість, погодився у вівторок, 21-го лютого прийняти назначення кардинала. Західним кореспондентам священик Новак заявив: "Моїм обов'язком є послухати для того, щоб ніхто не потерпів, ні Церква, ні парафія, ні батьківщина. Моє місце в новій парафії". Від суботи понад 2,000 парафіян демонстрували проти рішення кардинала перевести священика Новака з їх парафії в іншу.

ВОДІ ВАНТАЖНИХ автомашин у Франції розширили свій страйк у вівторок, 21-го лютого, на район Парижу, заблюкували найрухливішу вулицю, а потім і дороги, яка веде до міжнародного летовища. Водії в цей спосіб роблять тиск на уряд під час переговорів між їхніми представниками і урядом, які розпочалися у вівторок вранці. Дороги з Франції до Італії заблюкували вже від минулої суботи.

ІРАН ЗАВ'ЯВ у вівторок, 21-го лютого, що його війська розгромили іракські спроби зупинити п'ятиденний наступ іранських військ. В цих останніх боях іракці втратили понад 200 вбитими. Тегранське радіо повідомило, що іракці відбили протинаступ іракців і, крім 200 вбитих, іракці залишили при виступі велику кількість військової техніки на полі бою. В Багдаді офіційні представники Іраку сказали, що Іран зосереджує на кордоні з Іраком нові великі військові сили для продовження наступу, можливо на всьому фронті.

У наступному числі Українського Тижневика: In The Weekly, February 26:

- Shamokin events mark UNA's 90th anniversary.
- President Ronald Reagan, Vice President George Bush and U.S. senators greet the UNA on the occasion of its jubilee.
- News and views: the famine study commission bill.
- Teacher at Hunter College High School makes students aware of the Great Famine.
- Letters to the editor. From our pages in 1951. Preview of events, and more.

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник **UKRAINIAN DAILY**
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-0064) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — \$40.00, 6 months — \$22.00, 3 months — \$12.00. UNA members \$1.25 a month. Change of address — \$1.00. Make check or money orders payable to "Svoboda".

Передплата на рік \$40.00, на півроку — \$22.00, на 3 місяці — \$12.00. Для членів УНСОЮЗУ \$1.25 місячно. За кожну зміну адреси — \$1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Вмираючий Ливан

Апелюючи ще раз до своїх фанатичних опозиціоністів, підтримуваних Сирією мусульманських „друзів“ і „шіїтів“, які безскупально, просто варварсько громадянською війною перетворили столицю Ливану Бейрут в одно румовище з тисячами людських жертв, президент Ливану Амін Джамаель благав припинити дальший пролив крові, бо „Ливан вмирає“. Можна сумніватися, чи цей драматичний заклик матиме позитивний вислід, бо ті, яким залежить на хаотизації відносин на Близькому Сході, тріумфують. Мирова місія, за яку взялися на просьбу названого ливанського президента ЗСА, Великобританія, Франція і Італія — збанкрутувала. Ніхто у світі не міг передбачити, що вислання до Ливану військових частин названих чотирьох демократичних держав із суто мирною місією, приязною супроти Ливану і його народу без уваги на племенну чи визнану належність, — може спонукати Іран, Сирію та інших протекторів міжнародного тероризму до кривавої кампанії проти тих воєнків, що їх єдиною ціллю було допомогти до заведення миру і ладу в Ливані.

Американські морські піхотинці висадилися в Ливані рівно 17 місяців тому. 23-го жовтня минулого року стався один із найстрашніших в історії світу терористичний акт: навантажене динамітом вантажне авто вдерлося нічю до головної квартири американських воєнків на летищі в Бейруті і своїм вибухом вбило у снайперів, загальною кількістю 241 воєнків. Загалом, включаючи дальшу стрілянину, особливо скритих за рогами кам'яниць снайперів, загинуло в Ливані 265 американських морських піхотинців. З-посеред французького десанту загинуло 77 воєнків, загинули теж два італійці. Англії мали щастя, що обійшлося їм без людських жертв.

Фанатики, під'юджувані ненависниками Америки і всього вільного світу, знівечили план замирення в Ливані: проголошення воєнного перемир'я, реорганізації існуючого уряду на базі компромісу між мусульманами й християнами, прийняття посередництва Савдійської Аравії, порозуміння щодо відкриття Ливану всіх в'їздів чужих військ із залишенням Ливанові журитися своєю долею та боронити свою територію державною армією. Знівечено цей план і відкинуто одну за другою спробу дипломатичної інтервенції. У цій ситуації, коли стало ясно, що міжнародне військо не всіли виконати свою місію, президент Реген відкликав морських піхотинців, які тепер, коли писані ці рядки, знаходяться в процесі переїзду гелікоптерами на чердаки кораблів Шостої флотії, звідкіль за всією вірогідністю перевезуть їх літаки або безпосередньо до ЗСА, або почерез етап в Західній Німеччині. Тільки частина того війська залишиться для скріплення охорони американської амбасаді в Бейруті, дармащо кілька держав, між ними Японія, тимчасово, на час повного хаосу в Ливані, взагалі зачинала свої амбасаді і відкликала додому весь свій дипломатичний корпус. Не виключено, що так поведеться й Америка, хоч президент Реген, зберігаючи близькі зв'язки з поміркованими арабськими країнами (Йорданія, Єгипет, Савдійська Аравія, Туніс, Марокко й інші) вважає, що ЗСА мусять зберігати на Близькому Сході своє „присутність“ в такій чи іншій формі, щоб ті „присутки“ не виповнив СССР.

Опоненти супроти президента Регена будуть, очевидно, намагатися використати невдачу тієї місії у Ливані для своїх партійних цілей. Проте — цікава річ — у розмовах репортерів різних американських газет з воєнками в Бейруті не було ні одного голосу будь-якого морського піхотинця, старшини, підстаршини чи рядовика, — який не сказав би, який обивувачував би Президента, який жалував би втраченого часу, нерів'я здоров'я. Навіть батьки загиблих воєнків висловлюються, як справжні подивугідні патріоти: їхні сини виконали даний їм наказ і загинули в ході виконання своєї воєнської служби, а Президент і його дорадники діляти, як їм диктувала кожна ситуація. Тому можна сподіватися, що поразка західної політики супроти Близького Сходу не позбавить Рональда Регена популярності. В минулому тижні він погодився з єгипетським президентом Госні Мубарак і йорданським королем Хусейном, які відвідали його в Білому Домі, що у замиренні на Близькому Сході пріоритет має проблема палестинців. Тому гра за замирення на тому терені на новій базі — на базі компромісу Ізраїля з його арабськими сусідами включно з палестинцями, які визнають існування „де факто“ і „де юре“ Ізраїльської держави, ця гра буде продовжуватися. Великих речей не можна доклати легко і швидко. Джиммі Картер довів до замирення Ізраїля з Єгиптом, Рональд Реген є державним мужем ще більшого формату.

Американські совето-знавці стверджують, що одну дивовижну Кремля: Уряд Советського Союзу в останньому часі почав засекречувати статистику економічного розвитку цієї країни а передусім статистику виданості свого сільськогосподарства. Від 1970 років, а докладніше, з того часу, коли адміністрація президента Картера була впровадила заборону продажу зерна Советському Союзу, Москва перестала публікувати докладну статистику збору збіжжя у себе, подаючи все рідше і менше докладні числа про виданість своїх жнив.

Американські сільськогосподарські знавці і торгівці зерном говорять, що тому перестали подавати інформації про вислід своїх жнив, бо не хочуть виявляти світові, що їхня економіка погано розвивається. Інші знову кажуть, що збільшення секретності збіжжя статистики має за ціль закрити перед закордонними торгівцями збіжжя скільки Советський Союз потребує купити зерна. Найновішим наслідком такого засекречення є брак звітності в советській економічній статистиці про збір соняшника.

Відсутність советських урядових звітів про збір зерна утруднює західним господарникам об'єктивну статистику збіжжя зерно в 1983-1984 роках. Американський сільськогосподарський департамент припускає, що минулих жнив Советський Союз зібрав біля 200 мільйонів тонн, що мало б бути найвищим збором за всі часи.

Статистичне звітність за 1982 рік, проголошене

Рік 1983 відзначився надзвичайними зусиллями української громади в Америці, щоб закласти самі і нагадати іншим про винищення української нації голодом у 1932-33 роках, який заплянувала і насильно довершила червона Москва. В 1983 році відбулися сумні спомини цієї трагедії в різних частинах Америки, завершені багатолітньою Меморіальною демонстрацією та величезним Меморіальним концертом у Вашингтоні.

В річницю п'ятидесятиліття голоду в Україні американська преса заговорила про цей мало в світі відомий геноцид, а в американському Конгресі з'явилася декілька проєктів резолюцій про нього. Це свідчить про зацікавлення і симпатії американських законодавців до України і українців, готові морально засудити червону Москву за її злочини.

Все ж, мабуть, 95 відсотків американського населення зовсім не поінформовані в цій справі. У школах про цей страшний голод не викладають, а по 1983 році у майже нема школах і в пресі, та й ті п'ять відсотків, які чули про цей Голокост, не мають чіткого уявлення про його особливості. Навіть Сенат ЗСА стоїть на становищі, що Великий го-

Степан Женецький

МОСКВА ЗАСЕКРЕЧУЄ СВОЮ СІЛЬСЬКО-ГОСПОДАРСЬКУ СТАТИСТИКУ

нещодавно, має нові доповнення, які ще більше утруднюють, як зрозуміти вказівки. Звідомлення з передпопереднього року подавали стан загальної продукції до десятих частин. Найновіші числа з вже закріплені до найбільш повних цифр, отже є менше докладні.

„Це виглядає дуже дивно для нас, бо збіжжя не є оборонний матеріал“, — сказав Антон Маліш, працівник Американського сільськогосподарського департаменту, який досліджує виданість жнив у Советському Союзі.

Падма Десаї, спеціалістка від советсько-московських справ, викликала найбільше сміху на нещодавньому зібранні знавців советських сільськогосподарських справ на Гарвардському університеті, коли вона сказала: „Хто б що не твердив про сільське господарство Советського Союзу, то цілком протилежне також може бути правдою.“

Кожне нове засекречення советським урядом їхньої сільськогосподарської статистики змушує американських торгівців зерном покладатися на приватних дорадників, таких як Вортон, або на Американський сільськогосподарський департамент. Цікаво відзначити, що цей департамент комбінує свої дослідження відносно виданості жнив у Советському Союзі, на стан погоди, яка була в даному

році, в пресових повідомленнях советської преси та даних, зібраних повітряними супутниками і на цьому оцінює виследи жнив у Советському Союзі. Проте без советської статистики такі передбачення часто доводять західні дослідники до помилок, як, наприклад, в 1972 і 1975 роках, коли американці запізно довідалися, проте, що погані жнива в СССР піднесуть ціну зерна в цілому світі.

Як воно не дивно, але тому, що немає урядової советської статистики про стан свого сільського господарства — „американці стали головними доставцями советської економічної інформації“, — сказав Мортон Сосленд, редактор одного американського сільськогосподарського журналу.

Засекреченість советської статистики про виданість жнив доводить як до такої дивовижі, що самі вони, совети, мусять часто звертатися за відомостями про виданість своїх жнив до „американської статистики“. Той же А. Маліш з Американського сільськогосподарського департаменту виявив, що одного разу він побачив одну із своїх оцінок советських жнив в советському журналі, хоч джерело цієї оцінки там не було подано. Він пізнав по тому, що це були його числа, бо Американський сільськогосподарський департамент був виявив після їх проголошення, що вони були по-

милкові...

Багато західних сільськогосподарських знавців твердять, що із-за браку інформації про виданість советських жнив сама Москва падає жертвою тієї своєї дивної економічної політики. Американські економісти, які відвідували СССР, говорять, що советські економісти дуже нарікають на те, що вони не мають економічних інформацій для їхніх дослідів. Вони мають багато менше інформації про стан советського сільського господарства, аніж економісти східно-європейських комуністичних країн про стан їхніх сільських господарств. Він розповідає, що поодинокі не можуть отримати економічної статистики від інших советських міністерств. Запитані про брак інформації відносно виданості советських жнив советські представники у ЗСА відповіли, що американські фірми, які займаються доставкою зерна Советському Союзу, можуть отримати їх... від советських властей. Юрій Щербина, керівник АМТОРГУ, корпорції, що займається советською торгівлею у ЗСА, говорить, що він необізнаний зі справами советської сільськогосподарської статистики, бо ця статистика не входить в ділянку міністерства закордонної торгівлі, як кермує АМТОРГОМ. Коли американські працівники Сільськогосподарського департаменту двічі зверталися телефонічно за інформацією в цій справі до сільськогосподарського аташе при советській амбасаді в Нью Йорку, то не отримали жадної відповіді.

Хоч було страшенно трудно видавати і редагувати українські часописи в умовах польської поліційної цензури, ворожості з боку революційного підпілля і загальної бідності, проте за різноманітністю української преси в роках 1926-1939 числом і змістом стояла куди-куди вище від теперішньої преси у вільному світі, де нема ніякої цензури і де є великі грошові ресурси. У 1939 році, останньому перед Другою світовою війною було в Західній Україні 139 назв українських часописів („Українська преса в перспективі її 150 — річчя“ Юрія Тернопільського, направила Лева Лукасевича, вид. СУЖА, фондами Маріяна Коця, 1974). Виходили у Львові три щоденники. Існував щільний Пресовий Концерн Івана Тиктора, існувала Видавнича Спілка „Діло“ й був щоденник „Українські Вісті“ Дмитра Палієва. Іван Керницький весь час свого перебування у Львові працював у концерні Івана Тиктора, в щоденнику „Новий Час“. У 1933 році Євген Яворський видав у Вінніпегу накладом „Клубу приятелів української книжки“, що його зазнавав був Іван Тиктор, невеличку „30-тилітній видання діяльності Івана Тиктора 1923-1953“ із світлинами і списком 37-ми співробітників Тиктора. Список

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Іван Керницький

Іван Керницький — Ікер

Із смертю Івана Керницького, загальноновідомого, названого за його журналістичним псевдо, „Ікера“ — померли знову невеличкий вже гурт членів старої письменницько-журналістичної гвардії 20-их і 30-их років з передвоєнного Львова. Вони були зорганізовані у Товаристві Письменників і Журналістів ім. Івана Франка (ТОПІЖ), що його останнім головою був письменник-журналіст Роман Купчинський. Належали до ТОПІЖ-у люди з різних тодішніх газет і журналів, галичани й наддніпряни, католики й православні, визнавши різних політичних філософій. Не заохотів належати туди тільки Осип Назарук, письменник-журналіст, редактор клерикальної „Нової Зорі“, бо його, — як він сам казав, — тільки один, але добрий передплатник, станиславський єпископ Григорій Хомишин все ще вважав Івана Франка за недовірку і тому й фірма Франка у ТОПІЖ-і була для Назарука несприйнятливою. Але члени ТОПІЖ-у дружили один з одним і з тими письменниками та журналістами з підпільної ОУН, які у своїх виданнях поборювали легальні українські політичні партії, їх пресові органи та їх співробітників. Бо ось на одному із щорічних літературних конкурсів, що їх влаштовувало ТОПІЖ (членами журі були традиційно Василь Сімович, Михайло Рудницький і Константина Малицька) дали нагороду Богдану Кравцеву і Жигмунду Процишинові — членам ОУН.

Хоч було страшенно трудно видавати і редагувати українські часописи в умовах польської поліційної цензури, ворожості з боку революційного підпілля і загальної бідності, проте за різноманітністю української преси в роках 1926-1939 числом і змістом стояла куди-куди вище від теперішньої преси у вільному світі, де нема ніякої цензури і де є великі грошові ресурси. У 1939 році, останньому перед Другою світовою війною було в Західній Україні 139 назв українських часописів („Українська преса в перспективі її 150 — річчя“ Юрія Тернопільського, направила Лева Лукасевича, вид. СУЖА, фондами Маріяна Коця, 1974). Виходили у Львові три щоденники. Існував щільний Пресовий Концерн Івана Тиктора, існувала Видавнича Спілка „Діло“ й був щоденник „Українські Вісті“ Дмитра Палієва. Іван Керницький весь час свого перебування у Львові працював у концерні Івана Тиктора, в щоденнику „Новий Час“. У 1933 році Євген Яворський видав у Вінніпегу накладом „Клубу приятелів української книжки“, що його зазнавав був Іван Тиктор, невеличку „30-тилітній видання діяльності Івана Тиктора 1923-1953“ із світлинами і списком 37-ми співробітників Тиктора. Список

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

не повний (не стало вже й Євгена Яворського та його брата Корнила). З тодішніх працівників-журналістів ще в живих Василь Качмар, Григор Лужницький, Ярослав Шавяк, Едвард Козак, Ярослав Заремба, Ярослав Пастушенко (член Адміністрації). Із передвоєнного „Діла“ живуть ще Михайло Хомяк у далекому Едмонтоні в Канаді, Євген Зибількевич у Філадельфії і автор цих рядків. У Вінніпегу живе колишній редактор „Неділі“ (разом з покійним Миколою Голубцем) Анатоль Курдиш, знаменитий репортажист і також письменник-поет. З жінок журналісток тодішнього часу — єдина ще в живих Марія Струтинська Філадельфій. Збереглася світлина останньої Управу ТОПІЖ, надрукована у книжці „Два З'їзди“ (СУЖА, Нью Йорк 1967). Зісхо-мось осіб на тій світлинці у рядках ще тільки автор цих рядків і Іван Дурбак, заслужений діяч регіональних видань НТШ.

Це, може, трохи задовгий вступ, проте потрібний, щоб підкреслити жалюгідність з відходом кожного з тих давнього доброго приятеля, професіонала тієї самої ділянки української культури. Іван Керницький був фелетоністом, письменником-гумористом. У його творчості відбивається яскраво його вдача — справжнього типового добряка. З його книжкових творів „Мій світ“, „Село горить“, „Перелітні птахи“, найкраща й найцікавіша повість „Герой передмістя“. Він був добрим знавцем побутування — однаково сільської, як міської. В його гуморесках не було того сатиричного вістря, що в таких нарисах Остапа Вишні, чи Едварда Козака, — він ще найбільш зближений до Романа Купчинського — Галактіона Чіпки. Коли Ярослав Пастушенко зазнавав в Америці „Лиса Микиту“, що його перера-вав як видавця і редактор та головний автор Едвард Козак, Керницький-Ікер, довголітній співробітник-дискусувач фелетоніст „Свободи“, став постійним співробітником „Лиса Микити“. Свій погідний філософський підхід до світу і людей, до всіх актуальних громадських явищ він вкладав у уста придуманого ним пари своїх сусідів з Бібреччини Татухів. Він не бачив зла у світі і в людей. Він на все дивився вибачливим оком доброї, шляхетної людини, який чужини були такі людські хибі, як злість, зависть, підступ чи інтрига.

Це був добрий професіонал-журналіст, талановитий письменник і шляхетна людина. Як не дивно сказати — Іван Керницький належав до тих дуже нечисленних одиниць у світі, які не мають ніяких ворогів. Ніхто йому не був ворогом, зате мав багато приятелів. Івась Керницький все своє

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

Закінчення на ст. 8.

ПЕРШІ УРЯДОВЦІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

III.

Д-р Володимир Сіменович народився 4-го січня 1859 року в родині о. Лева, пароху Манастириськ, повіт Бучач. Там таки ходив він до всеюдній школи, а перші роки гімназійного навчання відбув у Бучачі й у Бережанах. Закінчивши мореплавання, він вступив у 1876 році до Кадетської школи у Львові. Коли ж його мрії стати моряком не здійснилися, він відбув військову повинність у війську і в 1879 році почав підготуватися до продовження гімназійного навчання, при чому Іван Франко був його інструктором грецької мови.

В Академічній Гімназії у Львові В. Сіменович був учнем сьомої і восьмої класів; провадив гімназійний хор і був співорганізатором студентських прогулянок по Галичині й Буковині, в яких брали участь студенти з України, Петербургу, ба навіть із Сербії й Болгарії. У 1881 році В. Сіменович склав іспит зрілості; великий організатор хист та участь у заходах студентських мандрівок спонукали його приїзди. Його запрошували на аржера товаришеских вечорів у різних містах Галичини й Буковини, а 8-го грудня 1884 року він взяв участь на основуючих зборах українського жіноцтва у Станиславові, на яких був також Іван Франко. Спершу Сіменович мав намір студіювати медицину, однак по смерті батька записався на студії прав і протягом трьох років він працював на прожиток. У 1887 році о. Іван Волянський вилетав з Америки до о. Олександра Стефановича листа, пишучи: „Людей нам треба — інтелігентних людей. Будівництво нового життя на еміграції. Інакше вона може

для нас пропасти“. На прохання о. Стефановича д-р Володимир Сіменович вирішив виїхати до Америки і разом з о. Зіновієм Ляховичем приїхав сюди 17-го березня 1887 року. Осів він у Шенандоа, Па., де обняв пост редактора видаваного о. Волянським тижневика „Америка“. Він працював дяком і оснував перший український хор і театральний гурток, який давав вистави у Шенандоа і в інших місцевостях, де жили наші імігранти.

Разом з о. Волянським вступив д-р Сіменович у члени тайного товариства робітників „Ліцарі Праці“ („Найте оф Лейбор“). По смерті о. Ляховича в листопаді 1887 року о. Волянський вислав д-ра Сіменовича до Галичини, щоб підшукати священиків, що хотіли б працювати серед імігрантів. Тоді Сіменович приїхав з о. Константином Андруховичем, та з Копровським і Галим, які мали обняти заряд існуючих уже тоді кооператив. У міжчасі Сіменович вилетав із Шенандоа до Оліфанті і став менеджером тамашової кооперативи, що її по деякому часі передав Юреві Хилко. Захворівши, він вилетав до свого литовського приятеля д-ра Йонаса Шлюпаса, і за його порадою і при його допомозі закінчив студії медицини. Лікарську практику д-р Сіменович вів спершу у Шенандоа, відтак у Шамокіні і вкінці у Чикаго, куди поїхав на світову виставу й де рішуче залишився. У Чикаго вступив на університет, дістав другий лікарський диплом, а в 1898 році вилетав на дальшу науку до Праги, Берліну, Відня, Кракова, Парижу й Цюриху. Повернувшись до Чикаго, став він професором медицини в ділянці акушерства і жіночих хворіб. Пізніше був д-р Сіменович міським лікарем.

Сіменович був послідовником Івана Франка й Михайла Павлика, а в Америці вдержував дружні зв'язки з Й. Шлюпасом, литовським лікарем, лібералом і публіцистом. Перепищувався з Павликом і одержував від нього часопис „Батьківщина“ (вийшло одне лиш число), а від січня 1890 року газету „Народ“. Розповсюджуючи цю останню газету серед наших імігрантів у О

Вшанування о. М. Кудановича з

нагоди відходу на емеритурі

У своєму житті о. прот. М. Кудановичеві довелося пройти чимало болючих та прикрах моментів у вигодованні Божому та суспільно-громадській праці. Однак, на тому тернистому шляху були й радісні хвилини у праці для добра і розвитку нашої Української Автокефальної Православної Церкви та многотраждального українського народу. Вся та праця і діяльність випливали з серця, наповненого безмежною любов'ю і жертвенністю, а людина з такою любов'ю повністю заслуговує на назву повновартісної людини-християнина.

За ту любов до своєї Української Православної Церкви і свого народу на о. М. Кудановича неміло дивився польський уряд. І тільки завдяки вибуху війни Німеччини з Польщею він оминув заарештування і непередбачених наслідків. Нестало Польщі, і українські західні землі опинилися під боєм шевецького окупанта. В той час Михайло Куданович опинився в Кракові. Три важкий день був час, бо зближався день вибуху Другої світової—22-го червня 1941 року, який започаткував гіршу боротьбу європейських держав, а згодом і Америки за краще завтра для людства.

Закінчилася 4-річна світова війна, але не принесла вона нічого кращого для нездолених народів. Почали сунути на Захід незчисленні вали втікачів від московсько-комуністичного „блага“. З тяжкими переборами М. Куданович опинився у таборі для втікачів у Німеччині, де віддано працював на церковній і суспільно-громадській ниві. В 1947 році він емігрував до Бразилії вже зі своєю дружиною Галиною і поселився в Кастаніо до Сул, Сан Павло.

На новому поселенні М. Куданович не склав рук, а включився в активну й енергійну релігійну і національно-громадську працю. В 1952 році відбулося ухвалення М. Кудановичем організаційної збірання, на котрому організовано Братство св. Арх. Михайла, завданням якого було знайти та закупити землю під будову православної храму. Уже в 1953 році знайдено землю і набуто право будувати церкву. Церковний teren був посвячений і почалася жвава праця збирання фондів на будову храму. Цю збірку започаткував М. Куданович книжечкою „Св. Ісус Христос—наш Спаситель“, яку за часи суми 5,000 круїзерів, або 1,200 доларів. Грошові пожертви напливали й зроставав ентузіазм, а ще більше піднісло братчиків на душі, коли вони дістали вістку про приїзд до Бразилії Митрополита нашої церкви Іоана. З прибуттям Владика до Кастаніо, до Сул відбулася архієрейська Служба Божу. Це була пропам'ятна Служба Божу для М. Кудановича, бо в той день він пішов за голосом Ісуса Христа—„іди за мною“, прийнявши з рук великого Божого угодника Митрополита Іоана душпастирські священства в сан диякона, а за тижнем—священника. Здійснилося його бажання, яке мало статися на Покрову в 1947 році, але через виїзд в червні до Бразилії не сталося так, як бажалося.

1956 рік був радісним роком, бо вже пишався своєю красою і величчю виконана церква св. Володимира в Сан Кастаніо до Сул і завершено коє величаву подію ще й тим, що і вулиця була названа українською. Отець прот. Михайло Куданович всеціло віддав себе праці, як голова Парафіальної управи, управи Братства та заступника голови Генерального Церковного Управління УА ПЦ у Бразилії. Однак, навістило його турбота у зв'язку з хворобою його улюбленої донечки Ірини.

В надії на вилікування донечки, о. прот. М. Куданович в 1960 році з дружиною Галиною, синами Ігорем, Іваном та Мироном, переїхав до ЗСА, оселившись у Дітроїті. Був настоятелем парафії в Дітроїті та інших парафіях, де заходила конче потреба душпастиря. Після смерті донечки в 1966 році обійняв парафію св. Володимира і Ольги в Сейнт Пол, Мінесота, а відтак став настоятелем парафії св. Архистратига Михайла в Мінеаполісі в 1974 році і був ним до кінця 1983 року, коли з різних причин подався на пенсію на 66-му році свого життя. Тоді парафія втратила одного зі своїх кращих і ділових настоятелів.

Крім своїх душпастирських обов'язків, о. прот. М. Куданович знаходив час і на громадську працю. Всеціло й гармонійно співпрацював з учителями Української Парафіальної Школи, не згадуючи вже його батьківського відношення до учнів, за що всі учні любили та безмірно поважали його, як настоятеля і вчителя релігії. Немало свого часу присвятив о. прот. М. Куданович для оформлення і зведення „Пропам'ятної Книги“ з нагоди 50-ліття існування парафії св. Арх. Михайла в Мінеаполісі. За цю гарну працю парафія отримала з Консисторії похвальний лист.

Щоб підкреслити великі заслуги о. прот. М. Кудановича для нашої парафії, котру він поставив високо, гідно виховуючи дітей у релігійному і національному дусі, відбулася в парафії гарна імпреза: стараннями культурно-освітнього референта Парафіальної управи Олександра Поляка та директора нашої школи Валентина Ярр і парафії, які пам'ятаючи слова Святого Писання, що добрий робітник гідний своєї заплати, влаштовано в неділю, 29-го

Отець прот. М. Куданович

січня ц.р., святочне прийняття—обід. В цей день Літургію правив сам о. прот. М. Куданович у переповненій парафії з присутністю променів радості і відчувалося вдвоєлення, що знову мали нагоду почувати Службу Божу з уст улюбленого душпастиря, який, на жаль, як сказано, йде на пенсію.

Після Літургії владичний Молебень відправили отці Микола Метулінський, Микола Гдинський та Степан Репі і о. протодиякон Юрій Корсунь. Після церковних відправ відбулося багатолюдне прийняття-обід в авдиторії парафії. За головним столом сиділи о. прот. М. Куданович з паніатомкою Галиною, синами—Ігорем, Іваном; отці Микола Метулінський, Микола Гдинський з паніатомкою, та паніатки Ольга Антохій, Галина Левицька і Ольга Бутків.

Обід почався молитвою: після молитви піднесено тост зі співом многоліття. Після обіду привітання склали: голова Парафіальної управи М. Каркоць, директорка Української Православної Школи Валентина Ярр, яка скрасила підкреслені танці, любить працювати з молоддю, а головне те, що він має Богом даний талант та уміня передати його іншим.

За неповних шість років існування ансамблю під його провідом, мистецьким керівництвом, згаданий ансамбль зробив колосальний поступ, і як, наслідок цього, в дніх від 26-го до 31-го грудня 1983 року запрошений виступати чотири рази денно в Епкат, Дісней Ворлд, Ор-

ландо, Флоріда. Люди, що відповідають за мистецьку програму цієї світової атракції в Епкат, отримали слова: реклама була дуже добра, на програмках, на видних місцях, світляна реклама та оголошення що-півгодини через гучномовці. Коли з'явилися наші танцюристи в національних строях, то на ті тих забувають те, що він має Богом даний талант та уміня передати його іншим.

Члени ансамблю „Україна“ були добре підготовані і старанно виконували свої ролі, і це дало добрі наслідки. Туристи сприймали кожний виступ „України“ бурхливими оплесками. Мислячи фотопортретів були під час кожного виступу переповнені, були сотні записів про працю ансамблю.

У дніх 20-22 січня ц.р. у Торонто перебував новообраний президент Світового Конгресу Вільних Українців адвокат Петро Саварин з Едмонтону. Він також виступав як головний доповідач на академії для відзначення 66-их роковин проголошення самостійності України 22-го січня 1918 року. З тієї нагоди П. Саварин стрінувся з членами Президії Українського Національного Об'єднання Канади у Бібліотечі філії УНО в Торонто-місто вполудень, у неділю, 22-го січня.

Привітавши президента СКВУ, мгр Михайло Роман, голова Президії УНО запитав президента СКВУ про його плани праці та взагалі напрямки на найближче майбутнє. Петро Саварин, який є також і канцлером Альбертського університету в Едмонтоні, заявив, що він, перш за все, хоче поставити канцелярію СКВУ на належній висоті і затримати там прийнявши ще одну, якщо не дві секретарки, щоб канцелярія могла безперервно і своєчасно виконувати доручення праці. А добре налагоджена робота в канцелярії є першою головною передумовою успіху СКВУ як репрезентативного тіла українців у вільному світі. Щоб не осягнути треба обов'язково поділитися, а то й потроїти схваленний бюджет. За цей короткий час йому вже вдалося роздобути дещо з фондів у себе, в Едмонтоні, бо навіть тут, у Торонто, сьогодні вранці його товариші пластуні вручили йому чек на суму більше ніж 5,000 дол. на потреби СКВУ. В своєму, як це заявив П. Саварин, він розраховує на значну допомогу не тільки з боку пластуни та дивізійників, але також і від бізнесменів та професіоналів.

Друга важлива справа, яку він поставив собі за мету, це налагодження приватних стосунків з організаціями представництвами емігрантів зі східної Європи, а головне сусідів України: румунів, мадярів, чехів, поляків і зокрема жидів, на базі добросусідських відносин. Ми можемо тут із вільними представниками тих народів домовитися до того, що в разі якихось політичних змін на сході Європи, ми не потребували б воювати на всі сторони з усіма сусідами, а мати вже деякі справи покладені на базі договореності. Божією, що на наших міжусобицях із

Сториним Логуш

„Україна“ танцює

Танцювальний ансамбль „Україна“

„Україна“—це танцювальний ансамбль Осередку СУМ ім. М. Павлушкова в Чикаго. Цей ансамбль був організований в 1978 році, а на мистецького керівника було запрошено Євгена Літвінова, що прибув недавно з України. Він є глибоким знавцем українських народних танців, любить працювати з молоддю, а головне те, що він має Богом даний талант та уміня передати його іншим.

За неповних шість років існування ансамблю під його провідом, мистецьким керівництвом, згаданий ансамбль зробив колосальний поступ, і як, наслідок цього, в дніх від 26-го до 31-го грудня 1983 року запрошений виступати чотири рази денно в Епкат, Дісней Ворлд, Ор-

ландо, Флоріда. Люди, що відповідають за мистецьку програму цієї світової атракції в Епкат, отримали слова: реклама була дуже добра, на програмках, на видних місцях, світляна реклама та оголошення що-півгодини через гучномовці. Коли з'явилися наші танцюристи в національних строях, то на ті тих забувають те, що він має Богом даний талант та уміня передати його іншим.

Члени ансамблю „Україна“ були добре підготовані і старанно виконували свої ролі, і це дало добрі наслідки. Туристи сприймали кожний виступ „України“ бурхливими оплесками. Мислячи фотопортретів були під час кожного виступу переповнені, були сотні записів про працю ансамблю.

М. Яременко

Петро Саварин в УНО

У дніх 20-22 січня ц.р. у Торонто перебував новообраний президент Світового Конгресу Вільних Українців адвокат Петро Саварин з Едмонтону. Він також виступав як головний доповідач на академії для відзначення 66-их роковин проголошення самостійності України 22-го січня 1918 року. З тієї нагоди П. Саварин стрінувся з членами Президії Українського Національного Об'єднання Канади у Бібліотечі філії УНО в Торонто-місто вполудень, у неділю, 22-го січня.

Привітавши президента СКВУ, мгр Михайло Роман, голова Президії УНО запитав президента СКВУ про його плани праці та взагалі напрямки на найближче майбутнє. Петро Саварин, який є також і канцлером Альбертського університету в Едмонтоні, заявив, що він, перш за все, хоче поставити канцелярію СКВУ на належній висоті і затримати там прийнявши ще одну, якщо не дві секретарки, щоб канцелярія могла безперервно і своєчасно виконувати доручення праці. А добре налагоджена робота в канцелярії є першою головною передумовою успіху СКВУ як репрезентативного тіла українців у вільному світі. Щоб не осягнути треба обов'язково поділитися, а то й потроїти схваленний бюджет. За цей короткий час йому вже вдалося роздобути дещо з фондів у себе, в Едмонтоні, бо навіть тут, у Торонто, сьогодні вранці його товариші пластуні вручили йому чек на суму більше ніж 5,000 дол. на потреби СКВУ. В своєму, як це заявив П. Саварин, він розраховує на значну допомогу не тільки з боку пластуни та дивізійників, але також і від бізнесменів та професіоналів.

Друга важлива справа, яку він поставив собі за мету, це налагодження приватних стосунків з організаціями представництвами емігрантів зі східної Європи, а головне сусідів України: румунів, мадярів, чехів, поляків і зокрема жидів, на базі добросусідських відносин. Ми можемо тут із вільними представниками тих народів домовитися до того, що в разі якихось політичних змін на сході Європи, ми не потребували б воювати на всі сторони з усіма сусідами, а мати вже деякі справи покладені на базі договореності. Божією, що на наших міжусобицях із

Друга важлива справа, яку він поставив собі за мету, це налагодження приватних стосунків з організаціями представництвами емігрантів зі східної Європи, а головне сусідів України: румунів, мадярів, чехів, поляків і зокрема жидів, на базі добросусідських відносин. Ми можемо тут із вільними представниками тих народів домовитися до того, що в разі якихось політичних змін на сході Європи, ми не потребували б воювати на всі сторони з усіма сусідами, а мати вже деякі справи покладені на базі договореності. Божією, що на наших міжусобицях із

Друга важлива справа, яку він поставив собі за мету, це налагодження приватних стосунків з організаціями представництвами емігрантів зі східної Європи, а головне сусідів України: румунів, мадярів, чехів, поляків і зокрема жидів, на базі добросусідських відносин. Ми можемо тут із вільними представниками тих народів домовитися до того, що в разі якихось політичних змін на сході Європи, ми не потребували б воювати на всі сторони з усіма сусідами, а мати вже деякі справи покладені на базі договореності. Божією, що на наших міжусобицях із

Сториним Логуш

З дії комітету проти совєтських свідчень

Клівленд, Огайо.—У неділю, 22-го січня ц.р., в авдиторії української православної Свято-Володимирської парафії у Пармі відбулося 14-те із черги Громадське віче, скликане Комітетом проти совєтських свідчень в американських судах, щоб поінформувати українську спільноту про перебіг першої сесії депортаційного суду у справі Івана Дем'янюка.

Програму віча започатковано спільною молитвою, що її провів настоятель Свято-Троїцької української православної парафії, о. Євген Богуславський.

У вступному слові голова Комітету інж. Юрко Самійленко склав подяку настоятелю о. Степанові Ганкевичеві, провідові й парафіанам Свято-Володимирського собору за кожноразу підтримку праці Комітету й за дбайливу фінансову допомогу для справи правної оборони І. Дем'янюка, на яку пожертвували поважні суми, а останньою позичили на цю ціль 25,000 доларів. Голова Свято-Троїцької парафії склав подяку за кілька тисячні пожертви. Виймаючи прихилили теж пожертви на Фонд правної оборони від деяких організацій та установ, у тому від Ліги проти знешчавлення українців 8,000 доларів, від Т-ва Українських Професіоналів 1,500 доларів, від кредитів „Самопоміч“ 1,000 дол., як також від приватних громадян, які склади на цю ціль свої датки. Коли б не їх не зрозуміння цієї справи і своєчасна фінансова підтримка нових заходів правної оборони, які вимагають сотні тисяч доларів, годі було б зрушити з місця.

Із таких міркувань, в останніх тижнях 1983 року Комітет розіслав до українських парафій обох віровизнань інформативні матеріали і прохання, щоб вони жертвували на Фонд правної оборони відповідні суми. Коли б так кожна українська парафія жертвувала на це поважні суми, справу правної оборони можна було б поставити на належній рівень, а так із-за браку фондів, ці заходи недостатні, щоб могли належати і всеосторонньо висвітлити провакції КГБ-івської машини.

Далі інж. Самійленко склав признання й подяку усім громадянам, які не зважаючи на дошкульний холод, проводили доведені демонстрації проти совєтських свідчень 16-го і 17-го січня ц.р. Такі демонстрації й масове роздавання летючок та інших інформативних матеріалів мають великий вплив на формування публічної думки й тому в таких демонстраціях потрібна численна участь громадян.

У дальшому ході програми члени Президії Комітету П. Венгрен та В. Німилевич подали короткий звіт із першої сесії суду І. Дем'янюка від 16-го до 20 січня ц.р. Наступна сесія цього суду має продовжуватися від 6-го лютого ц.р. У висліді судових розправ, суддя імміграційного суду А. Анджеллі вирішить, чи І. Дем'янюк одержить право азилу в ЗСА у висліді факту, що на випадок депортації до ССР йому загрожувала смерть. Знання проф. д-ра Михайла Папа з Джан Керрол університету включали ствердження, що І. Дем'янюк, як колишній вояк Червоної армії, який у 1941 році понав у німецький полон, підпадає під карний кодекс совєтського права, в очак якого кожен вояк, що понав у полон, не повинен самозабуття, а повинен бути дитеритором і зрадником ССР, за що загрожувало кара смерті. Потім проф. М. Пап заявив, що совєтські чинники відомі з підготовки документів і цю техніку зручно застосовують проти американських громадян, які дають обвинувачення змуги себе належну оборону.

Другим свідком був колишній урядовець ІРО Джером Брентар, який ствердив, що при виповнюванні аплі-

кацій на в'їздові візи до ЗСА багато воєнних втікачів із Східної Європи, щоб захоронити себе від насильної репатріації до ССР, подавали себе уродженцями країн поза кордонами ССР, щоб не потрапити в руки совєтської репатріаційної комісії, яка мала доступ до карток переміщених осіб на території Західної Європи. Тому подана місієвість народження І. Дем'янюка в Польщі не є чимось особливим, таких випадків тисячі. Д. Брентар також ствердив, що він тільки що повернувся з Польщі, де був у околиці Трєблінки й розмовляв із місцевим населенням і очевидцями тих подій, які одностайно заявили, що в Трєблінці був Іван, який орудував газовими камерами, але під час жидівського повстання в Трєблінці він загинув.

Про це написано теж у книжці Штайнера „Трєблінка“. Черговим свідком був Франк Валюс, який теж був недавно в Трєблінці і заявив, що там ніколи не було „Івана Грозного“, та що ніде в Польщі немає на списках воєнних злочинців прізвища Дем'янюк. Далі свідчив працівник табору „Трєблінка“ Отто Раїс, який показував посвідки, які там видавалися, однак, такого документу, як доставлений совєтським документ, він ніколи не бачив. На тому документі немає ні дати, ні місця, а підписом немає ранги урядуючого старшини. На тому закінчено звітування.

Головну доповідь на тему „Правозахисний рух там і тут“ виголосила Ніна Строката-Караванська. Вона накреслила етапи правозахисного руху в Україні, де жертвами КГБ ставали кожен, хто не пододався владі. Тоді відбувалися суди над членами провакційного руху, при чому підготовка документів була шоденним явищем. Теперішні методи КГБ намагаються перекинути на американський терен. Проте тут все таки вільна країна і змога добувати своїх прав. Потрібно об'єднати всі ці громади, щоб протидіяти цим намагаючись. Український народ ворожо чинники намагаються очорнити і вже по школах показують документальний фільм про І. Дем'янюка, який глибоко ображує гідність кожної української людини. Це впаде згодом на наших дітей і внуки, якщо ми тепер не дамо належної відсічі: конче потрібні на Фонд правної оборони організації плянових протидій і спільна молитва усіх у цьому змагу за нашу людську й національну права. Тому жодна українська людина не може стояти осторонь цього руху. Доповідь презентували викликали загальне захоплення і овацією понад трьох сотень слухачів.

Фінансовий референт Комітету В. Німилевич апелював до присутніх, щоб не шкодували датків на цю важливу ціль. Тільки сильною фінансовою базою і з допомогою відповідної правової праці правної оборони зможемо побороти ворожого наклепи, докозуючи їхню безпідставність. Опісля були голоси з публіки, які зголошували великі датки і закликали всіх робити те саме.

Після віча відбулося висвітлення двох фільмів: першим демонстровано пропагандивний жидівський фільм, який приписує Дем'янюкові трохи не всі злочини повновні в Другій світовій війні та очорнює українців. Тому треба негайно реакції наших репрезентантів, установ і та громадян, щоб вказати на безпідставне знешчавлення українців, тим більше тепер, коли справа І. Дем'янюка ще не закінчена.

З другого боку, показано матеріали до фільму, що їх збирав Комітет для опрацювання документального фільму, який опроверкуватиме ворожу пропаганду. Після висвітлення фільмів відбулася зустріч громадянства з д-р. Н. Строкатою-Караванською.

Листування й пожертви слід висилати на адресу Комітету проти совєтських свідчень в американських судах: CAUSE, P.O. Box 29058, Cleveland, Ohio, 44129.

Святочна імпреза в Гартфорді

Заходом Управи Українського Народний Дім, якого головою є Петро Тигор, ще від 1965 року з року в рік влаштовує український традиційний Святвечір, зі всіма його традиціями і „атрибутиками“. В 1984 році не було тих кольтурно-традиційних верствів, із сфєжестом повстання, бо молода талановита Ірена Бобричник зайнята маленькою донечкою і не могла в цьому році віддати свій „хист“ громаді, щоб підготувати „Вертеп“.

Але все таки 6-го січня вже від 8-ої вранці в Українському Народному Домі роблять метушню. Голова Петро Тигор уже приїхав з відділом 42 миль, а жінки пригодували, варили „кутню“ й інші святкові 12 страв (не помічусмо прізвищ їх з браку місця у дописі), усім ім, чоловікам і жінкам, що віддали свій час, працю і знання, належить велика подяка й признання. Вечері з усіма святвечірними звичаями, якими наші діди й прадіди століттями обходили й ними дорожили, а ми їх продовжуємо, щоб передати нашому новому поколінню і далі плекати ці рідні наші традиції.

Святвечір відкриває голова П. Тигор, і зазвичай про наші звичаї, та передає далі це ведення святом Гимністом М. Мельничком. Молитвою поблагослови Божі дари о. шамбелян С. Чомко; глибокозмістовна патрістична доповідь виголосила Софія Радіо. Громадський хор „Діброва“ під диригуванням інж. О. Пришляка заокладавав

наші чудові колядки. А далі—чотири додому, а інші ще довго готували у своїй гарній громадській залі УНДому.

Закликаємо українську молоді, усі наші молоді організації у наступних роках брати жваву й численну участь у громадських традиційних і інших імпрезах, бо молоді, яка народилася на поселеннях, за своєю собою традиції наших дідів та й вправляється в українській мові. З приміслю тгадусмо, що більше десятиків нашої молоді були не лише гістьми, а обслуговували столи, за що належить їм подяка й признання від управи.

Сториним Логуш

Мілена Рудницька
НЕВИДИМІ
СТИГМАТИ

Ціна: \$16.25 з пересилкою
Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 5% стейтської податку

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomey Street
Jersey City, N.J. 07302

В. В-га
„Новий Шлях“

Европейське турне „Верховини“

Писати про рухливу, високомистецьку, працюючу та корисну мистецьку групу, яка проіснувала понад 30 років, справа не легка. Не легка тому, що події, які пройшли у житті цього тріо, можна б списати радше на сторінках книжки, ніж вмістити її у рамки однієї статті. Все ж таки хоч загально вар то записати українців в Англії з „Верховиною“, яка приїде сюди у березні цього року, щоб поділитися з нами своїми знаннями і продемонструвати українську пісню у мистецькому виконанні.

Автор цих рядків понад 10 років старіша, щоб „Верховина“ виступила в Англії, але завжди були якісь перешкоди, тому тепер, коли до їхнього приїзду ділитися нас небагато часу, пишу ці рядки з приємністю бо знаю, що „Верховина“ буде у нас атракцією, матиме успіх, нас розвеселить, розвратить, і, як то кажеться, око і вухо матимуть насолоду. — в чому я зовсім не сумніваюся. Теперішнє тріо „Верховина“ з Торонто, Канада, — це трійка з квартету „Верховини“, який проіснував понад 30 років, як самостійна мистецька одиниця.

У чому популярність і довготривалість цієї жіночої мистецької групи? У першу чергу в доброму виконанні різноманітного репертуару (класичний, релігійний, патріотичний, народний та розважальний), далі — сама потреба такої групи, як про це писав рецензент Т. Юсків-Терен: „...коротко: існування „Верховини“ — це життя потреба наших днів“.

Однак, найголовнішою причиною такого довгого існування „Верховини“ є її мистецький керівник Олена Глібович, видатна суспільно-громадська діячка у Торонто, дружина відомого суспільно-громадського діяча доктора Петра Глібовича. О. Глібович зуміла поєднати любов до української пісні з тонким зрозумінням інтерпретації, великою музичною та особистою культурою, з дійсно великим серцем, без якого не можна нічого так довго тривати і гарного створити, провадити і ввесь час, так би мовити, обертати теплою та потрібним бальзамом вирозуміння.

У Празі пані Глібович вчилася музиці і співу у професора Яковенка, Дієтрянської, Нагірної, Росіненки-Шуровської. Навчалася також у Берлінській консерваторії, і там же у Берліні була помічницею проф. А. Гнатюшина, і коли цей останній повернувся до Відня, пані Глібович провадила пісню цього Церковним хором. Любов до театру вщепили їй професори: І. Пасічник, Ю. Шерет у Празі та Лукієнко у Бурддорфі, Німеччина. Переїхавши у 1948 році до Канади, диригує хором „Арфа“, а від 1952 року до тепер провадить „Верховиною“. Немає, мабуть, ніякого національного свята, важливого імпрези міжнародних фестивалів, у яких „Верховина“ не брала б участі. Це вже не звичайний вокальний гурток, а певного роду інституція, яка виправдала себе своєю безперервною відданістю працеві, посвятою колишнім і теперішнім співачкам та піяністкам ім'я пропанди українського вокального мистецтва.

Від 1952 року „Верховина“ мала у своїх складах 16 співачок і декілька піяністок. У 1982 році квартет відзначив своє 30-ліття ювілейним концертом у Торонто.

Тріо „Верховина“ під час виступу на Союзівці в 1983 році.

но, на якому усі попередні співачки і піяністки брали участь. „Верховину“ знаю я від 1966 року, але ближче познайомився з ними під час спільного виступу на І-му СКВУ у Гілтоні готелі в Нью-Йорку в 1967 році. „Верховина“ виступала також на бенкеті ІУ-го СКВУ у Торонто. До їхніх важливих виступів треба зарахувати численні концерти і записи по радіо СБС, Сі-Фар-Бі, телевізійні передачі із різних станцій, їхня участь у кінопродукції „Скарби України“, виступи на Світовій Конференції Жінок Професіоналісток, у фестивалі Стратфорд у Будинку Парламенту, де співали вони перед прем'єром Канади і губернатором провінції Онтаріо; з рамені Канадської Ради для християн і живих „Верховина“ дала цілий ряд концертів перед канадською публікою. В останніх роках бере участь у програмах „Українського Дня Спадщини“, які відбуваються кожного року у величезному комплексі „Онтаріо Плейс“, перед тисячами наших слухачів і т.д. Англомовна преса, як ось, наприклад, „Торонто Дейлі Стар“, „Глоб енд Мейл“, „Телеграм“ та інші у своїх замітках і рецензіях підкреслюють велику музикальність, гармонійність, інтерпретацію цікавого міжнародного репертуару „Верховини“.

Коли мова про українську пресу, то слід навести хоч декілька голосів. Відомий український актор і театральний рецензент Ярослав Климовський писав у „Свободі“, між іншим, так: „Вже по першій пісні „Верховина“ зривав бурхливий оплеск численної публіки... З класики подобалися „Серенада“ Шуберта, а ще більше „Синій Дунай“ Штрауса...“ Св. п. маестро Ярослав Барнич, відомий композитор опереток, хорів і інструментальних творів та сольних пісень, який жив і творив у Клівленді, ЗСА, писав у „Свободі“: „...Велика робота, яку проведено з квартетом, впадає у вічі чистотою, рівністю голосів, ритм, динаміка, а передусім дирижування...“ На сторінках „Свободи“ Іван Келдрин, „патріарх“ українських журналістів у світі, писав: „...жіночий квартет „Верховина“ підніс поважний успіх своїм концертом... викликаючи захоплення своєю зіп'яністтю, гарними голосами, інтерпретацією пісень та зовнішнім виглядом...“ А. Курдизик, музичний критик із Вінніпегу, на сторінках „Поступу“ написав „Квартет поруч своєї дисципліни, майстерності співу, елегантності та милої зовнішності творить найкращий квартет у Канаді“ і т.д. І в Канаді голоси різних рецензентів і критиків підкреслювали високий мистецький рівень „Верховини“. Для прикладу наведу слова Петра Хомина, українського критика, тонкого знавця української пісні, який писав, що: „...Українську музику репрезентував квартет „Верховина“... виконанням сво-

їх точок здобув собі загальне признание численної зібраної публіки. Блискучі голоси звучали рівно, а інтерпретація була дуже дбайливою і стояла на високому рівні“ („Наша Мета“).

„Верховина“ може, між іншим, похвалитися також і своїми гарними платівками, а також платівкою для дітей „Курочка“, яка вітшається великим успіхом серед наших найменших. Похвальними можна назвати виступи „Верховини“ по українських католицьких і православних церквах у період Великодня і т.п.

Усе сказане, відзеркалює три десятиріччя діяльності квартету, який після ювілейного концерту у грудні 1982 року офіційно оформився у тріо у такому складі: Надія Коханська, Оксана Макогон та Богдана Ігнатюк. Піяністкою є Адріана Раделицька. У цьому складі „Верховина“ за один рік відбула ряд надзвичайно успішних концертів по різних містах Канади і ЗСА. Тепер підготувалася нова платівка, доповнюється репертуар, одним словом, праця продовжується з невпинним ентузіазмом, та великою відданістю виконавцям, які дуже добре розуміють, що їхня праця для прослави української пісні потрібна, що це — завдання і місія українських мистців у діаспорі невпинно працювати для дальшого розвитку української культури.

Через труднощі технічного порядку піяністка Адріана Раделицька не буде супроводжати „Верховину“ під час їхнього турне по Англії. Акомпанюватиме тріо Михайло Бубна, талановитий піяніст, магістер музики, який тепер є постійним акомпанюатором відомого чоловічого хору „Бурлака“ у Торонто.

Маючи нагоду слухати тріо „Верховина“ у червні минулого року у Торонто, хочу додати свій скромний голос до тих вже висловлених. Тріо „Верховина“ співає чарівно, збалансовані голоси, знаменита динаміка, добрий ритм, гарні чіткі, свіжі голоси з присмицтвом тембрами — оцятрибути „Верховини“.

Я певний, що „Верховина“ зачарує українців на цьому острові і, що невеличкі залі відділів СУБ у містах будуть переповнені по березі; у Лондоні в п'ятницю, 9-го березня; у Бразилії 11-го березня; у Манчестері 13-го березня; у Галіфаксі у вівторок, 13-го березня, Болтоні — 14-го, Дарбі — 15-го, Ковентрі — 16-го, Лестері — 17-го, та останній концерт у неділю, 18-го березня у Нотінгемі. Це ж бо можливо, неповторна нагода побувати на концертах „Верховини“. До нас приїжджають надзвичайні гості, і тому у надзвичайно ширій і гостинній спосіб ми їх привітаємо та створимо таку атмосферу, щоб вони почували себе добре, свobodно і весело, як це буває в родині.

Володимир Луців

Проф. О. Прицак доповідав на Просфорі церкви Христа Царя у Бостоні

Бостон, Масс.— У неділю 22-го січня ц.р. відбулася заходою парафії церкви Христа Царя, в церковній залі при вулиці 146 Форест Гілл спільна Просфора. По Святій Літургії, котру відслужили о. декан Петро Огірко і диякон Богдан Тарнавський, співав хор під диригентурою Олесе Кузьми.

Після Святої Літургії всі зійшлися у церковній залі на спільну традиційну різдвяну Просфору, котру відкрив голова Церковного комітету Михайло Возний. Вітаючи присутніх, він побажав всім щасливого Нового Року, та попросив о. декана Петра Огірка провести молитву. Потім голова Комітету передав провід ведення вечором д-рові Іванові Ді-люкові, котрий виконував роль майстра церемонії.

Д-р І. Ділюк привітав присутніх: гостей, голів представників товариств і організацій та представив гостям осіб, які сиділи за головним столом: о. декана Петра Огірка, диякона о. Богдана Тарнавського і його дружину, проф. Омеляна Прицака, голову Церковного комітету Михайла Возного і д-ра І. Ділюка.

Обід, що його приготувало церковне Сестрицтво, розпочато посвяченою просфорою і різдвяною кутею: о. П. Огірко пояснив її значення і побажав, щоб запанував мир у родині і громаді.

Під час обіду д-р І. Ділюк коротко розповів, як поставили фонди Катедри Українознавства, що їх створила мала горстка українських студентів. Завдяки їх завзятій праці сталося чудо — створено на одну, а три Катедри Українознавства у Науковий Інститут при Гарвардському університеті в Бостоні, котрі працюють вже 16 років. Згадав І. Ділюк і про нововисвяченого о. диякона церкви Христа Царя в Бостоні Богдана Тарнавського, який довгі роки і багато сил та здоров'я вклав у створення Українського Гарварду, роз'їжджаючи по цілій Америці і Канаді, та збираючи гроші для цього.

Потім д-р І. Ділюк представив доповідача професо-

Володимир Барагура МЕЧ І КНИГА

Ілюстрації П. Андрусєва і М. Михалевича.
Ціна 7.00 дол. з портом.
Мешканці міста Нью-Джерсі зобов'язані 6% стейтвого податку.
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Степан Любомирський

ПРОМЕТЕЙ В ОГОНІ

РОМАН

Ціна: \$16.00 з пересилкою.
Мешканці міста Нью-Джерсі зобов'язані 6% стейтвого податку.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY

by Savella Stechishin.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY by Savella Stechishin (Handling and postage charges included) — \$14.00

New Jersey residents add 6% sales tax.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

Пі-І Струж передає проф. О. Прицаку різдвяний колач і китицю колосків пшениці: за ними стоїть о. декан Петро Огірко і (справа) д-р Іван Ділюк

ра д-ра Омеляна Прицака, котрого присутні привітали бурхливими оплесками, вставши з місць.

Доповідач говорив про тисячолітній ювілей християнства в Україні; він підкреслював, що ми мало тим цікавимося і мало зробили в цьому напрямку, хоч навіть Святої Отці кілька років тому пригадували українцям про цей ювілей. Проф. О. Прицак згадав про те, як наші вороги перекручують українську церковну історію, стараючись переконати світ, що не Україна приймала християнство, а що це була Росія. Він сказав, що слід стати в обороні нашої церковної історії, що ми, українці, повинні створити додаткову катедру, котра

займалася бісторією церкви і ставала в її обороні. Над цим поважною справою повинні заставитися наші церковні провідники.

Після закінчення доповіді відбулася коротенька дискусія, під час якої проф. О. Прицак давав відповіді на запитання.

Потім хор під диригентурою Олесе Кузьми проспівав кілька колядок. На закінчення майстер церемонії д-р І. Ділюк подякував проф. Прицака за його доповідь, сестрицтво — за приготування обіду і всім присутнім. Традиційну різдвяну Просфору закінчено молитвою і колядою „Бог Предвічний“.

Д-р Іван Ділюк

Валентин Мороз у Каліфорнії

Сан Дієго, Каліф. (о.с.). — Запрошений українською громадою Сан Дієго як гість та головний доповідач у щорічних святкуваннях проголошення державності і соборності України, відомий дисидент д-р Валентин Мороз приїздив 21-го січня на місцевому літньому, де його зустріли представники місцевої громади.

22-го січня у залі міського Балбоа Парку біля 200 осіб були учасниками свята, що розпочалося американським гімном у виконанні Народного хору під керівництвом Сергія Гейзера.

Відкриваючи свято, голова громади Роман Олексин представив д-ра В. Мороза, якого присутні привітали теплими оплесками та вставанням із місць.

Доповідь прогледента можна б окреслити — „виводом прав України“ Історик-аналітик, він перелікав сторінки минулого, вказавши на пройдені етапи нашої в дорозі до незалежності. Стверджуючи неминучість розпаду совєтсько-російської імперії, д-р В. Мороз наголосив необхідність державотворчого „магнета“ — лідера із кваліфікаціями і харизмою всенародного провідника.

Промовляючи він легко, динамічно і цікаво, користуючись лише стрижнем тез у замітках. Доповідь присмислово вирізнялась від усталених зразків способом вислову і своєрідною інтерпретацією історичних явищ із постійним співставленням до вимог і умов сучасності. Майстерною декламацією Т. Шияна поєми Миколи Руденка „Мосум народів“

розпочалася мистецька частина із виступів бандуриста Андрія Китаєстого та співаком патріотичних пісень місцевим хором під керівництвом диригента С. Гейзера.

Свято закінчилось співом національного гімну, після чого за склянкою кави до пізнього вечора тривала товариська зустріч і обмін думок із гостем з Торонто, д-ром В. Морозом.

Використовуючи прибуття широковідомої особистості на відзначення роковин 22-го січня, місцева громада розіслала пресове повідомлення, у наслідок чого роковини державності України і приїзд В. Мороза — найширший відгук у місцевій пресі та радіо. Про його приїзд інформували часопис „Трібун“ та локальне видання „Лос Анджелес Таймс“. Широко, майже односторонньою вісткою про В. Мороза подав на першій сторінці широкочитаний „Сан Дієго Юніон“. Подавши велику свідливу д-ра В. Мороза поруч мапи України у її сьогодинішніх границях, часопис надрукував обширні відомості про дисидента, його особистий досвід та ув'язнення за обороною людських і національних прав поневоленої батьківщини. На гадку місцевих українців, лише заради такої статті-інформації про Україну, варто було зусиль „спровадження“ д-ра В. Мороза.

Наступної неділі, 29-го січня, Валентин Мороз мав теплу й успішну зустріч із українцями міста Лос Анджелесу, яку там назвали „розморозженням Мороза“.

УВАГА!

ДО ВСІХ УКРАЇНЦІВ У ВІЛЬНОМУ СВІТІ!

МИ ПОТРЕБУЄМО ВАШОЇ ПОМОЧІ!

Це наше тисячоліття
988 - 1988

Тисячі років тому, ми українці стали християнами під проводом нашого великого Святого, князя Володимира Великого. Це й причина великого святкування. Ми не можемо дозволити, щоб ця подія була поминена, зменшена або усунена.

ЦЕ НАША СПАДЩИНА.

Ми українці були наділені багатомірною і культурною спадщиною. Це не прийшло нам легко. Наші предки, наші родини, мусили за це боротися, вони віддали за це своє життя. Для нас українців не остає нічого іншого, як жити в вільній країні практикувати свою релігію і тим самим спричинитися до збільшення цієї спадщини для наших дітей і грядущих поколінь. Секретаріат Тисячоліття бажає розвинути й зберегти цю спадщину. Та ми потребуємо вашої допомоги.

ЦЕ НАША КУЛЬТУРА

Ми є гордовитий народ. Ми гордимось нашою культурою — співом, танцюванням. Наша пожива неперервна. Ми маємо великих артистів, великих мислителів. Тепер коли то приходить хвилина радості й віднової, стараємося створити різні твори, щоб прославити дари Божі зглядом нас. Секретаріат бажає замовити артистів, щоб змалювали гарні ікони. Повинна бути написана опера, що представляла б хрещення українського народу. Треба б написати історію християнства в Україні, історію Української Католицької Церкви в вільному світі, більше число релігійних творів у відношенні до Тисячоліття — все це для того, щоб передати наступним поколінням багатство нашої спадщини. Та ми потребуємо вашої допомоги.

ЦЕ НАША РЕЛІГІЯ.

Його Святість, Папа Іван Павло II, ось так описав цю велику подію у своєму листі до Кардинала Йосифа Сліпного при нагоді оголошення тисячоліття:

Так приходить до року 988, коли князь Володимир, внук блаженної Ольги, почав поширяти християнську віру серед усього населення своїх городів, і він теж зарядив, щоб усі мешканці його столиці перед ним, його родиною і грецьким духовенством публічно і спільно охрестившись в ріці Дніпро. Таким, отже, чином почав він поширення віри, найперше в межах свого князівства, а потім аж до країн місцевостей своєї країни (Русь).

Приходить час великого святкування, а ще більше час духової оновлення. Найважливіше завдання Секретаріату Тисячоліття це допомогти українському народові в цій духовній оновленні. Секретаріат бажає помагати парохіям планами, пропозиціями, і всякою літературою, щоб зміцнити духовні сили. Вложено окремий Молебень, і ювілейний гімн повніться вневдош. Та ми потребуємо вашої допомоги.

З'ЄДНАЙМОСЯ РАЗОМ!

Допоможіть нам зробити це Тисячоліття славним для українців де б вони не були. Ми звертаємося з проханням до кожної родини в вільному світі, щоб вона своєю жертвою причинилася до відзначення Тисячоліття; не станеться, коли підтримку Центрального Ювілейного Комітету для збереження української спадщини.

РАЗОМ МОЖЕМО ВЧИНИТИ ЩОСЬ ВЕЛИКОГО!

ПОДБАЙТЕ ВИКОНАТИ ТАКІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ:

1. Подбайте, щоб стати членом, що підтримує Центральный Ювілейний Комітет. Членська вкладка вноситься 25.00 на 1984, 1985, 1986, 1987 і 1988 р. Платити можна по 25.00 кожного року, або заплатити одноразово суму 100.00.
2. Старайтеся продовжувати свою духову й культурну працю в своїй парохії приготувавшись до Тисячоліття.
3. Призначте свою родину й приятелів до праці пов'язаної з Тисячоліттям. Вашої допомоги потребує Центральный Ювілейний Комітет як також Епархіяльний Комітет.
4. Заохочуйте інших, щоб підтримували Центральный Ювілейний Комітет.

Золота Членська Карта буде видана всім відданим членам з благословенням Високопреосвященнішого Митрополита Максима Германюка, ЧНІ, що є головою приготування Тисячоліття, як також з підписами пресов. Кир Михайла Гринчишина, ЧНІ, Генерального Секретаря ювілейних приготувань Тисячоліття, та впр. о. Т. Кравчука, ЧНІ. Помічника Генерального Секретаря приготувань до Тисячоліття.

Приготовляйтеся тепер до Ювілею Українського Тисячоліття, 1988.

Не відкладайте! Виповніть і вишліть цю форму, щоб стати членом, що підтримує Центральный Ювілейний Комітет.

ПРОХАННЯ, ЩОБ СТАТИ ПІДТРИМУЮЧИМ ЧЛЕНОМ

Ім'я _____
Адреса _____
Парохія _____
Сума _____
Замітка: Офіційний реєстр — розписка буде виданий для життя при плаченні доходу податку.
Простіть вислати до: Millennium Secretariat—Central Jubilee Committee,
233 Scotia Street,
Winnipeg, Man., Canada R2V 1V7

Вартісна поява на нашому книжковому ринку!

Людмила Колесниченко - Америка

ДОБРА КОЛЕСНИЧЕНКО
ДЗЕРКАЛА
НОВЕЛ

Мистецьке оформлення ЛЮБОВСЛАВА ГУЦАЛЮКА
У книжці 16 новел. Ціна: \$12.00. Пересилка \$1.00.
Мешканці міста Нью-Джерсі зобов'язані 6% стейтвого податку.
Замовляти:
SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY

by Savella Stechishin.

TRADITIONAL UKRAINIAN COOKERY by Savella Stechishin (Handling and postage charges included) — \$14.00

New Jersey residents add 6% sales tax.

SVOBODA BOOK STORE
30 Montgomery Street
Jersey City, N.J. 07302

„Думка” і НТШ у поклоні Т. Г. Шевченкові

Мало котра мистецька одиниця на поселенні може похвалитися своїм понад 30-річним безперервним існуванням. Роки інтенсивної праці для підготовки безлічі концертів, головним чином, для української громади, як теж для неукраїнської публіки, дають дуже успішні висліді. Іскра, запалена ентузіазмом з тринадцятирічної громадою на залі в одну цілість.

Хор залюбки виконує твори до слів Т. Шевченка, а в цьому році якраз сповнилося 170 років з дня народження Великого Пророка України, як теж сповнилося в 1983 році 110-річчя однієї з наших найстаріших та респектабельних інституцій, якою є Науково-Товариство ім. Шевченка.

Тому хор „Думка” вирішив спільно з членами НТШ поклонитися Великому Генієві та віддати йому шану своїми піснями. Голова НТШ Ярослав Падоско виступив з промовою. Як соліст, в рамках хору і в самостійних точках, виступив Ед Іванко, тенор, соліст Мської опери в Нью-Йорку. Уродженець Канади, відомий і виступив на канадських і американських сценах, зокрема на славному Бродвеї, Іванко радо співає перед українською громадою. Декламаторкою буде відома вже із своїх виступів речетаторка, колишня учениця Олімпії Добровольської, артистка української сцени Оля Кириченко-Шуган, членка хору „Думка”.

В репертуарі хору — твори таких українських композиторів як Лисенко, Ревуцький, Гнатюшин та інші, і виключно до слів Тараса Шевченка або до написаних в його честь. Концерти відбуваються — 4-го березня в Нью-Йорку і 11-го березня у Філадельфії. Ініціатори концертів і їх виконавці щиро запрошують все українське громадянство, без різниці політичних переконань і поглядів, щоб із ними спільно і величаво відсвяткували Шевченківське свято, бо чи не заслуговує собі найбільший син України, щоб у 170 річчя його народин ми поклонилися Кобзареві України спільно, уєднані силою його пророцтва духу.

Виступ „Думки”, спільно з хором і Вашингтону та Каліфорнії Бандуристів ім. Т. Шевченка з Дітройту на багатоголосному величавому Меморіальному концерті для відзначення пам'яті жертв 50-річчя Українського голодомору 1932-33 років у Кенеді Центр, був надзвичайно вдалим завершенням виступу хору в 1983 році. До численних рецензій про цей концерт — маніфестацію у Вашингтоні, можна ще додати кілька слів, що відображають почуття членів хору „Думка” на сцені. Зворушені до слів вагою хвилини та словами безсмертної Кантати Шевченка-Лисенка „Бють пороти”... на тім ступі скрізь могли стояти та сумують”, чи „Слава не поля-

жа, а розкаже, що діялось в світі, чия правда, чия кривда і чи ми діти?” — хористи з'єдналися духом з повного ентузіазму з тринадцятирічною громадою на залі в одну цілість.

Ряди хору доповнюються молодими силами, а доказом цього є те, що в 1983 році аж двома молодими парам, які познайомились у „Думці”, зазвонили весільні дзвони.

Виступ „Думки”, спільно з хором і Вашингтону та Каліфорнії Бандуристів ім. Т. Шевченка з Дітройту на багатоголосному величавому Меморіальному концерті для відзначення пам'яті жертв 50-річчя Українського голодомору 1932-33 років у Кенеді Центр, був надзвичайно вдалим завершенням виступу хору в 1983 році. До численних рецензій про цей концерт — маніфестацію у Вашингтоні, можна ще додати кілька слів, що відображають почуття членів хору „Думка” на сцені. Зворушені до слів вагою хвилини та словами безсмертної Кантати Шевченка-Лисенка „Бють пороти”... на тім ступі скрізь могли стояти та сумують”, чи „Слава не поля-

О. Г-ка

Вінніпег буде пам'ятник жертвам голодомору в Україні

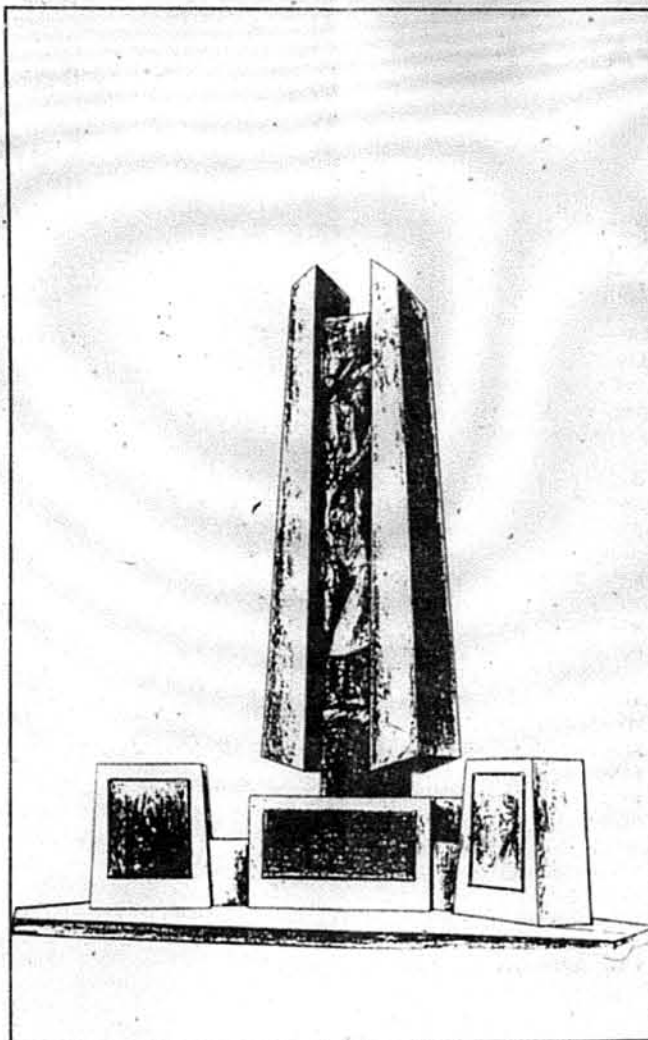
Зорганізована українська громада Вінніпегу може вже офіційно повідомити своїх земляків у Канаді, ЗСА й у всьому світі, що, починаючи від 19-го грудня 1983 року, почалася повним ходом підготовка будови пам'ятника жертвам голодомору України 1932-33 років і сподіваємося відкрити його не пізніше, ніж у кінці травня 1984 року.

Про 19-те грудня 1983 року згадуємо не тому, що в той день почалися заходи чи організовано вирішено поставити такий пам'ятник. Ні. Рішення закріпити пам'ять мільйонів жертв, до подорожжів продумано і з садизмом проведеного Москвою голодомору 1932-33 років в Україні, прийшло в висліді масової, багатотижневої і багатої відомою серед своїх і чужих маніфестацій у роковини цієї найбільшої трагедії українського народу, що під проводом вінніпегського Відділу Комітету Українців Канади та з повною підтримкою всіх українських церков і організацій відбулася ще в неділю, 9-го жовтня 1983 року.

Повний успіх цієї національної маніфестації і виявлене тоді міське владно та урядом провінції Манітоби розуміння для української громади заставили Діловий комітет маніфестації зробити чергові заходи, тобто подбати, щоб пам'ять про жертв Великого голодомору не минула з маніфестацією, але була закріплена насамперед відповідним і належної форми пам'ятником, що постійно пригадував би українцям та їх співгромадянам, до чого здібна Москва і чого слід сподіватися тим, які обдурюють себе можливістю співжиття з нею чи під опікою. Згодом комітет вирішив добитися, щоб у навчання у школах Манітоби введено повну інформацію про голодомор України та щоб відповідними публікаціями навітати цей історичний факт професійним і інтелектуальним колам всіх співгромадян.

Діставши повне одобрення управи Відділу і Центрального КУК, Діловий комітет маніфестації 9-го жовтня м. р. доповнив своє членство представниками всіх українських організацій, відбув ряд нарад і поробив заходи, щоб дістати згоду влади та місце під пам'ятник; знайти мистця, який взявся б створити такий пам'ятник, та подбати про потрібні для будови пам'ятника та для дальших плянів комітету фонди.

Діловий енергійний діяльність всіх без винятку членів Ділового комітету пам'ятника, що їх очолює Григор Дмитришин, можна сьогодні говорити про перші й основні успіхи в цій справі. Інтересні та заходи в міській раді Вінніпегу дали швидко вислід. У день св.

Проект пам'ятника жертвам голодомору у Вінніпегу, що його виконав мистець Р. Коваль.

Миколая 19-го грудня м. р. на вистення міського ради міста Вінніпегу одностайно схвалила підтримати будову пам'ятника і призначила для нього місце під головним будинком Міської ради, де стоять магістри прапорів, та на центральному зелені напроти концертові будівлі Століття Канади, при вулиці Мейн, по якій безперервно ведуть і вночі ідуть тисячі людей. Крайого місяця, як погодилися всі члени комітету, не можна було собі й вимріяти.

Проект пам'ятника виконав мистець Роман Коваль, з Вінніпегу, який до речі, був співавтором пам'ятника Тарасові Шевченкові в

редлегієлатурою. Під його доглядом проходить і побудова пам'ятника. Висота його — коло 15 стій; зображено на ньому дві кам'яні стіни, які дають жінку-українку, що рукою розпачливо намагається затримати цей тиск, а до матері конвульсійно хапається півжвава дитина. Пам'ятник буде зроблений з граніту, середина його з постатями буде відлита з бронзи, а вертикальна основа — сталеві стовпи. На трьох цоколях основи пам'ятника написи українською, англійською і французькою мовами.

Не буде труднощів і з потрібними для пам'ятника та інших проектів Ділового комітету фондами, які обраховано на майже 100,000 доларів. Без розголосу, власним зусиллям Комітет зміг уже роздобути більш ніж третину згаданої суми. Дві третини, — комітет певний, — збере і подасть комітетові українська громада Вінніпегу, до якої пішли та підуть відповідні з'ясування та інструкції. Немає сумніву, що серед українців Вінніпегу не буде такого, який не приклав би свої пожертви до будови пам'ятника жертвам голодомору України. І у певності цього, Комітет почав уже основні переговори з відповідними урядовими та технічно-будівельними фірмами.

Пам'ятник жертвам голодомору України в самому серці Вінніпегу — це справа честі всієї нашої громади і кожного з нас зокрема. Він буде відкритий у визначений час і постійно нагадуватиме про Україну та тих, що їх московський кат вимордував жорстокою голодовою смертю, за їх любов до рідної землі та за їх змагання жити життям вільної людини.

Розраховуючи на допомогу українців Вінніпегу, ми певні, що всі разом завершимо як слід це чергове велике наше діло для України.

Комітет Побудови Пам'ятника Голодомору України у Вінніпегу

(ак)

У понеділок, 6-го лютого 1984 року, після довгої і тяжкої недуги помер Яків М. Зозуля, правник за фахом і медик. У 1917-18 роках він був членом українського революційного парламенту Української Центральної Ради, що відновила українську самостійну державу у формі Української Народної Республіки.

Яків Зозуля був у молодому віці військовим лікарським помічником (фельдшером). Під час війни УНР з Москвою, у січні 1918 року, заступник військового міністра УНР призначив Я. Зозулю керівником медичної частини армії УНР з правом мобілізації медичного персоналу. На це призначення вплинуло те, що Яків Зозуля мав стаж військового медика і був членом Центральної Ради від партії соціалістів-революціонерів. Про це він детально розповів у своїй статті в „Просанітарно-медичну службу в УНР” „Вісті Комбатанта” ч. 4, 1972).

На еміграції Я. Зозуля скінчив правничий факультет і на початку 1930-х років почав працювати в адвокатській канцелярії д-ра Станька в Хусті на Закарпатській Україні, тодішній Підкарпатській Русі. Працював там аж до приходу мадярів у березні 1939 року.

У Хусті д-р Зозуля слідкував за всіма проявами національного руху на Закарпатті, що саме тоді набирали сили. Як і всі українські емігранти, що не мали чехословацького державного громадянства, він ніде не виступав публічно, але де тільки міг, сприяв допомогав тому рухові. Зокрема цінну працю виконав він при організації Української Православної Церкви. Ця праця відбувалася у складних умовах юрисдикційного спору та переслідування чеською адміністрацією православних священників, що були основними тієї Церкви.

В 1934 році було створено у Тячові Синодальний Комітет, д-р Зозуля виконав уся правничу підготовку для його заснування; вислав

Микола Кушніренко

Пам'яті д-ра Якова Зозулі

В Америці Яків Зозуля був активним у громадсько-науковому житті. Він був дійсним членом УВАН у Нью-Йорку. Під фірмою цієї установи видавав дуже цінна книга „Календар історичних подій за лютий 1917 року — березень 1918 року”. Упорядником цього Календаря був Яків Зозуля, а в редакційній комісії, крім нього, були ще проф. Б. Мартов, полк. В. Кедровський, інж. К. Туркало і соти. З. Стефанів. Друге видання цієї книги вийшло в Нью-Йорку 1967 року. Разом з проф. Б. Мартовом Я. Зозуля написав працю п. з. „Гроші української держави”. Мюнхен, 1972. У цій книжці другий розділ під заголовком „Гривня і карбованець в українській грошовій системі” написав Я. Зозуля. Є ще його праця під заголовком „Кінець російської влади в Україні”. Ці згадки про писані праці Покійного є лише принагідні, завдяки джерелам, що автор цих рядків мав під руками.

Бібліографію праць св. п. Я. Зозулі ще треба буде написати. Він був, головню, практичним діячем. Ще в 1917 році став на українську політичну ниву, був учасником творення УНР та боротьби за неї. Мало вже лишилось тих учасників, і відхід у вічність кожного з них зменшує зв'язок між нашою історією і сучасністю.

Покійний д-р Я. Зозуля прожив майже 91 рік, бракувало до повного цього числа лише тижень; народився 31 березня 1893 року, помер 6-го лютого 1984 року.

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

Микола Кушніренко

ВЗАЄМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ: УНС ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ МОЛОДІ, МОЛОДЬ ЗАБЕЗПЕЧУЄ МАЙБУТНЄ УНС

У теперішній організаційній кампанії Українського Народного Союзу окрему увагу віддається організації молоді. Забезпечення молоді в УНСоюзі має вітальну вартість, як для самої молоді, так і для УНСоюзу та всієї нашої української громади на північно-американському континенті, для їх взаємного майбутнього.

ДЕБЮТАНТКИ

ТРАДИЦІЙНІ ВЕЧЕРНИЦІ

1984 РОКУ

„ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ”

ДЕБЮТАНТКИ 1984

Субота, 3-го березня 1984 року. Початок година 9-та веч.
Презентація дебютанток точно о год. 10-й

Балева зала:
Roosevelt Hotel, Madison Avenue, at 45th Street, New York, N.Y.

Гратимуть дві оркестри: БОГДАНА ГІРНЯКА і „ХЛОПЦІ ЗІ ЛЬВОВА”

ПІД ЗНАКОМ „ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ”

Важливу роль у житті народу відіграє традиція. Вечерниці „Червоної Калини” мають за собою традицію порезезену зі Львова. В Нью-Йорку здобули собі важке місце в товариському житті.

Знова цього року перед публікою виступлять нові дебютантки, яких представлятимуть ІВАННА ГАНКЕВИЧ і ОРЕСТ КЕБАЛО. Дебютанток привітає ХРИСТЯ НАВРОЦЬКА — голова цьогоорічного Комітету Вечерниць. Гратимуть дві оркестри: БОГДАНА ГІРНЯКА, з якою співає ІГОР РАКОВСЬКИЙ і „ХЛОПЦІ ЗІ ЛЬВОВА”, які привезли свіжий подих з рідного краю.

Марта Бектолд
New York, N.Y.

Мірослава Драган
Cos Cob, Conn.

Христина Гошко
Piscataway, N.J.

Тамара Христина Галло
Brookfield, Conn.

Христина Мотря Ного-Гілберт
North Miami, Florida

Христина Ольга Гной
Clifton, N.J.

Лариса Катричко
Orange, Conn.

Христина Таня Мандич
Orange, Conn.

Катруся Малаховська
Flushing, N.Y.

Софія Малаховська
Flushing, N.Y.

Александра Одулак
New York, N.Y.

Надія Ірена Ратич
Edison, N.J.

Адріна Ольга Титла
Hasbrouck Heights, N.J.

Аня Христина Титла
Hasbrouck Heights, N.J.

Ганя Юрчак

Христия Хромовська
Old Bridge, N.J.

Чи Ви зложили вже свій даток на УКРАЇНСЬКИЙ ГРОМАДСЬКИЙ ФОНД у 1984 році? ВИШЛІТЬ ЙОГО НЕГАЙНО!

Нема то як на Союзівці!

Осепі
Українського
Народного
Союзу
в Кетскильських горах
біля м. Кергонксон, Н. Й.

СОЮЗІВКА — 1984 УВАГА, МОЛОДІ МУЗИКИ

Якщо ви зацікавлені у заробітку грошей, здобуванню досвіду і перебуванню влітку на оселі УНС — на СОЮЗІВЦІ — разом з іншими українськими молодими людьми, тоді цей план Дирекції Осепі є для вас. Дирекція Союзівки оголошує набір до **ОРКЕСТРИ НА ЛІТО 1984 РОКУ** для чого в означеному часі відбудеться проба **МУЗИЧНОГО ВМІННЯ АПЛІКАНТІВ**

За інформаціями слід звертатися до

ANYA DYDYK
c/o UNA Home Office,
30 Montgomery St.,
Jersey City, N. J. 07302
Tel.: (201) 451-2200.

ОСТАННІЙ РЕЧЕНЕЦЬ ПРИСЛАННЯ АПЛІКАЦІЙ —
20-го БЕРЕЗНЯ 1984 РОКУ.

Мейппвуд

Закінчення зі ст. 3.

во про значення цього свята привітав присутніх з ним, побажавши нашому повноленому народові в Україні якнайшоршого визволення з-під коринги московсько-комуністичної неволі. Церковний хор відспівав національний гімн „Ще не вмерла Україна“. Потім всі повернулися до церкви на Богослужіння.

Після Служби Божої було відправлено о. І. Наконечним з обслуговування чотирьох вітварних хлопців Благодарственний Молебень за український уряд в ескізі, український нарід як в рідному краю, так і на поселеннях, а хор відспівав „Многоліття“. Перед цим о. Іван сказав слово про день 22-го

січня. Була стійка з прапорами Товариства Прихильників ДЦ УНР і церкви Святого Вознесіння.

На прохання Товариства було переведено збірку на потреби Державного Центру УНР, яка принесла 104 дол. Ця збірка проводиться в церкві Святого Вознесіння в день свята української державності систематично понад 20 років.

Скромна урочистість відзначення 66-ої річниці проголошення української самостійної держави і 65-ї річниці злуки всіх українських земель в одну соборну самостійну і ні від кого незалежну українську державу — Українську Народну Республіку в присутності великої кількості парафіян і гостей була закінчена.

В цей день прапори висіли також на будинку священика і деяких парафіян церкви Св. Вознесіння.

К. Степовий

Конкурс бібліотеки Пласту і „Рідної Школи“

Бібліотека Пласту і „Рідної Школи“, що п ведуть у Філіяльній Курені УС П і У ПС „Чортолохи“ з нагоди свого 25-річчя проголошує конкурс на ілюстрацію до прочитаних українських обов'язкових лектур для окремих класів. До участі в конкурсі запрошуємо учнів всіх українських шкіл від 3-ої класу в наступних групах: класи — 3-4, 5-6-7, 8-9, 10-11-12. Ілюстрація чорно-біла або кольорова може бути виконана довільною технікою.

Нагороди призначать переможцям конкурсу журі, в склад якого запрошено мистців: Юрія Гуру, Любу Мазур і Зенона Фецака. Представництво шкіл є членом журі конкурсу, учителька школи св. Василія пл. сен. Галя Прасівська.

Ілюстрацію належить прислати найпізніше до 13-го квітня 1984 року на подану внизу адресу голови комітету конкурсу. На маргінесі ілюстрації подати: псевдонім виконавця, заголовок конкурсу і класу.

Залучити в окремому заклесному конверті: псевдонім, своє справжнє ім'я та прізвище, адресу та назву школи виконавця ілюстрації.

Матеріали, отримані після рецензії, не будуть включені в конкурс.

Проголошення вислідів конкурсу і роздача нагород відбудеться у Філіяльній в п'ятницю, 27-го квітня 1984 року, в Українському Освітньо-Культурному Центрі при 700 Сілар Ровд в Абінгтоні.

Запрошуємо зацікавлених учнів українських шкіл до участі в нашому конкурсі.

Адреса голови комітету, на яку вислати ілюстрації: Mrs. Halyna Filinska, 6610 N. 13th Street, Philadelphia, Pa. 19126.

ДОПОВІДЬ Ю. ЛІБЕРА В УВАН

Нью Йорк. — Українська Вільна Академія Наук влаштує тут в неділю, 26-го лютого н.р., о год. 2-й по полудні, у власному приміщенні при 206 100-та вулиці доповідь Юрія Лібера, докторанта історичних наук Колумбійського університету на тему: „Українізація і урбанізація УССР, 1920-1933“. Доповідь буде вголосена англійською мовою; після короткого українського резюме, відбудеться дискусія про-українськи.

Багатоплюдна...

Закінчення зі ст. 1.

ли Понеділка, передчасну смерть якого сл. п. І. Керницький ніколи не міг переболіти.

Закінчила похоронні відправи традиційна українська тризна, якою проводила ред. О. Кузьмович. За почесним столом призначенням для родини тим разом засіли о. ігумен Пашак, голови „Слова“ і СУЖА, земляки з Бібурного повіту, з якого родом був сл. п. І. Керницький: Анна Лаба, Марія Шарабура і Данило Мох, редактор-смерит Антін Драган, ред. Василь Качмар, маестро Михайло Мороз і ті, які найбільше клопоталися усіми справами зв'язаними із наголою недугою та смертю І. Керницького, заступаючи найближчих: ред. Уляна Любич, Діда Савойка, і Ярослав Пастушенко. Після молитви, що її змовив о. П. Пашак ще раз згадавши теплим словом Ікера ред. Володимир Барагура від дитячого журналу „Веселка“ і ОПДЛ, підкреслюючи творчість Ікера для дітей і молоді та підготовану але вже не видану ним збірку „Для дітей і про дітей“.

Христина Навроцька від 64-го Відділу Союзу Українок Америки, діїсним приятелем якого був Покійний, Микола Турецький, від Т-ва „Бойківщина“, ред. А. Драган говорив про нього як довголітнього співробітника що денника „Свобода“ і д-р Микола Шинто. На закінчення коротко розповіла присутнім про останні дні та недугу Ікера ред. Уляна Любич, а д-р О. Тарнавський подякував тим, що вложили стільки труд і серця, щоб перевести гідно і достойно це прощання з Ікером української громади, яка за словами о. парха П. Пашака „дооптувала нашого письменника і журналіста, заступаючи йому родину, якої він тут ніколи не мав“.

Для вшанування пам'яті Покійного проголошено збірку на Допомоговий Фонд „Слова“, що його головою був сл. п. І. Керницький. Збірку під час трини перевела Віра Савойка. Для тих, що не мали нагоди цього зробити подано до відома чековеkonto „Самопоміч“ ч. 3727 в Нью Йорку, де можна скласти пожертви.

Ще довго після закінчення трини молитовно, присутні друзі Ікера не роз'їжджались доми, згадуючи його і шукаючи одні в одних розради.

Лист з Бразилії

Манітоська Філія Суспільної Служби Українців Канади вислала недавно на руки Григорія Гордія, голови Філії Хліборобсько-Освітнього Союзу в Унія да Вікторія, Бразилія, таку грошову допомогу: 12-го 1983 року — 100 кан. дол., 27-го грудня 1983 року — 300 кан. дол., і 24-го січня 1984 року — 250 кан. дол. на потреби потерпілих від повені наших поселенців тієї околиці. Наведений нижче лист написаний після отримання нашого другого листа. Як видно з того листа, поміч замайла, щоб хоч мінімально обдарувати всіх потребуючих.

Централа Суспільної Українців Канади вислала в листопаді 1983 року кілька тисяч доларів готівкою до Централу Хліборобсько-Освітнього Союзу в Куритибі, Бразилія, і незабаром знову вишло кілька тисяч, включаючи поважну суму зібрану манітоською Філією. Не знаємо, чи Централа ХОС дістає допомогу з інших держав і чи буде мати що роздавати потерпілим від повені членам. Нехай над цим застановляться всі люди доброї волі, в кого ще б'ється патріотичне українське серце. А ось повний текст листа з Бразилії з 15 січня н. р.

„Ми одержали листа з 27-го грудня і чек на 300 канадських доларів, за що Вам сердечно дякуємо. Дякуємо особливо Степанові Янківському з Вінніпегу за таку гарну жертву. З часом напи-

шу листа особистого до нього і до інших жертводавців. Пакунок з одежою покищо ми не отримали. Шановні Панове, писателі як ми використали Вами послану допомогу. Я скликав відділ Філії, прочитав листи, пошлював чеки і закладав. Є ще на світі добрі люди! Ми раділи і нічого не втрадили. Покривджених членів Філії є 70, а всіх покривджених потоном українських родин є більше 600 і всі хотіли б шось дістати. В нас один кілограм м'яса коштує 2,000 наших крузерів. Покищо нема чим ділити.

Голова ХОС Союзу, пан Безручок з Куритиби, був у нашої Філії з д-ром Павлом Дорожницьким, було скликано збори і зійшлося багато людей. П. Дорожницький обіцяв, мовляв, будемо говорити, писати, просити якусь допомогу для вас, і голова Централу сказав списати всіх і подати списки до Централу. Ми виконали це, писали і їздили. Дотепер немає покищо жадної відплати від П. Дорожницького. Люди, що чули на зборах про обіцяну допомогу, тепер приходить кожного дня до мене і питають, чи вже прийшли гроші.“

Суспільна Служба
Українців Канади

Студії УВУ в 1984 році

Ректорат УВУ повідомляє, що в літніх місяцях 1984 року відбудуться такі виклади:

1). Літній семестр філософського факультету та факультету права й суспільно-економічних наук почнеться 2-го липня і триватиме до 31-го серпня.

На філософському факультеті передбачені такі групи: мовно-літературна; історично-географічна; філософія, психологія, педагогіка; соціологія і культура. На факультеті права й суспільно-економічних наук є такі відділи: Правничий, Економічний, Політичний наук. Оплата за семестр виносить 800 німецьких марок. Під час семестру можна осягнути 9 до 12 кредитів. Студії в УВУ можна завершити магістерським, зглядно докторським дипломом.

2). Педагогічні курси для вчителів українських шкіл і виховників молодечих організацій — з угляденням дидактики та методики викладання українознавчих предметів. Вони триватимуть чотири тижні — від 23-го липня до 17-го серпня. Оплата виносить 350 нім. марок. Учасники цих курсів можуть здобути до 6 кредитів, які в міру потреби будуть зараховані в їхні загальні студії. Крім того, вони

отримують посвідки й транскрипти для інших університетів.

3). Курси українознавства для поширення й поглиблення знання про Україну в її сучасному і минулому. Вони відбудуватимуться від 23-го липня до 10-го серпня три тижні. Оплата виносить 100 нім. марок. На ці курси можуть вступити не лише студенти, але й учні вищих класів середніх шкіл. Після закінчення курсанти отримують посвідку УВУ.

4). Курс української мови (нижчий і рівень) відбудуватимуться від 23-го липня до 10-го серпня. Він матиме 45 годин навчання і передбачений для тих, хто не знає або слабо володіє українською мовою. Оплата курсу 300 нім. марок.

Студенти УВУ мають широкі можливості турботити Рідної Школи на кошти прожитку в Мюнхені. Повне утримання з харчуванням виносить 160 нім. марок тижнево.

Докладні відомості про УВУ і його органи викладачі по іаємо у програмі викладання УВУ. Хто хотів би мати нашу програму або докладніші інформації, може звертатися на таку адресу:

Українische Freie Universität, Pienzenauerstr. 15, D-8000 München 80; tel. (089) 98-69-28.

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ЧЛЕНІВ ФЕДЕРАЛЬНОЇ КРЕДИТОВОЇ КООПЕРАТИВИ „САМОПОМІЧ“ в Нью Йорку

відбудуться в неділю, 18-го березня 1984 року у великій залі Академії св. Юра при 215 Схід 6-та вул., Нью Йорк, Н. Й.

Початок точно о год. 2:30 по пол.

ПОРЯДОК НАРАД:

1. Відкриття Зборів
2. Відчитання протоколу з попередніх Річних Зборів
3. Звіт Управи
4. Звіт Скарбника
5. Звіт Кредитового Комітету
6. Звіт Контрольної Комісії
7. Обговорення Звітів
8. Вибір трьох членів Управи
9. Різне
10. Закриття Зборів

Управненими до голосу є тільки члени. Доказом членства є ошадностева книжечка, яку треба мати зі собою.

У випадках спільного конту — тільки перша особа є управнена до голосу. Ніхто з фізичних членів не має права голосувати через повновласника. Тільки організації можуть голосувати через свого представника на підставі писемного уповноваження. Ні опікун, ні інша особа, що діє в репрезентативному характері, не мають права голосу як такі.

адв. Роман Гуглевич
Президент

д-р Іван Флис
Секретар

Now available

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: THE UNKNOWN HOLOCAUST

Compiled and edited by the editors of The Ukrainian Weekly
Published by the Ukrainian National Association

Featuring:

- DR. OMEJAN PRITSACK: Foreword
DR. JAMES E. MACE: The man-made famine of 1932-33: what happened and why
DR. MYRON B. KUROPAS: America's "Red Decade" and the Great Famine cover-up
MARCO CARYNNYK: Malcolm Muggeridge on Stalin's famine: "deliberate" and "diabolical" starvation
EYEWITNESS RECOLLECTIONS
DISSIDENTS ON THE FAMINE

Available only from SVOBODA PRESS, 30 Montgomery St., Jersey City, N.J. 07302
Price:

- 1-9 copies \$3.00 per copy, plus \$1.00 postage and handling per order
10-19 copies \$2.50 per copy, plus \$2.00 postage and handling per order
20 or more copies \$2.50 per copy, plus \$3.00 postage and handling per order

ALL ORDERS MUST BE PREPAID. MAKE CHECKS PAYABLE TO SVOBODA PRESS.

THE GREAT FAMINE IN UKRAINE: the unknown holocaust

В день ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ наших Дорогих Батьків, Дідусів і Бабусів,

Назаря і Олександрі ПРАСКІВ

висловлюємо найщиріші побажання: кріпкого здоров'я, Божих Ласк, і багато років щасливого життя!

Донька — МАРІЯ з чоловіком ГРЕГОМ, дітьми — ОЛЕНОЮ і ОЛЕКСАНДРОМ
сини: МИКОЛА з дружиною ОЛЬГОЮ, дітьми КАТЕРИНОЮ і ОКСАНОЮ
ІВАН з дружиною ПАРАСКЕВОЮ

ГАЛЕРІЯ МАЙНА

21 Схід 7-ма вул., Нью Йорк, Н. Й. 10003. Тел.: 212/477-2714

ВИСТАВКА ПРАЦЬ СЛАВИ ГЕРУЛЯК ОМЕЛЯНА МАЗУРИКА МИХАЙЛА СТАФІНЯКА Витинанки ВІРИ ВОВК

Неділя, 26-го лютого 1984 р., год. 1-6-та по пол.

ЗВЕРНЕННЯ ДО УКРАЇНСЬКОЇ ГРОМАДИ УКРАЇНЦІ!

Підтримайте законопроект ч. 4459, що його внесли 60 конгресменів. Цей закон створить Комісію, оплачувану державними фондами, для дослідження причин і наслідків голокосту в Україні в 1932-33 роках.

Організація Американці в Обороні Людських Прав в Україні (АОЛПУ) започаткувала масову акцію листами до американських законодавців у цій справі. Включіться в це діло. Ваша фінансова, або активна участь необхідна.

Посилайте Ваші пожертви та звертайтеся за інформаціями до:

AMERICANS FOR HUMAN RIGHTS IN UKRAINE
43 Midland Place ■ Newark, N.J. 07106

Наукове Товариство ім. Шевченка, Українська Вільна Академія Наук і Польське Наукове Товариство переводуть

в суботу, 10-го березня 1984 року у Польському Науковому Інституті 59 Іст 66-та вул. у Мангеттені, Нью Йорк

СПІЛЬНО

НАУКОВУ КОНФЕРЕНЦІЮ ПРИСВЯЧЕНУ ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИМ ВІДНОСИНАМ

Учасниками з українського боку є професори:

ГРИГОР ГРАБОВИЧ, Гарвард, МАРТА БОГАЧЕВСЬКА-ХОМЯК, Мангеттенів коледж, ОРЕСТ СУБТЕЛЬНИЙ, Йорк-університет, Канада

Доповідачі з польської сторони професори: ФЕЛІКС ГРОСС, директор ПНІнституту, СТАНІСЛАВ БАПАНЬЧАК, Гарвард, і ВЛОДЗІМЕЖ БОНЧОВСЬКИЙ

Предсідники:

проф. ТАДЕУШ ГРОМАДА, ПНТ і ред. ІВАН КЕДРИН, НТШ

Початок Конференції о год. 10:30 перед пол. Доповіді допускальні у трьох мовах — англійській, українській і польській.

Це оголошення рівнозначне з персональним запрошенням.

Діпнімося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими, що дня 6-го лютого 1984 р., по довгій і тяжкій недугі спочив у Бозі!

наш БАТЬКО, ДІДУСЬ і ПРАДІД бл. п. проф. д-р

ЯКІВ ЗОЗУЛЯ

член Уряду Української Народної Республіки, професор Технічного Господарського Інституту, адвокат в Карпатській Україні, юрис-консул Карпатської Січі.

У СОРОКОВИЙ ДЕНЬ СМЕРТІ буде відправлена

ЗАУПОКІЙНА СЛУЖБА БОЖА

в суботу, 17-го березня 1984 р., о 7-й год. веч. в церкві св. Андрія Первозванного в Лос Анджелес, Каліф.

До паскавої участі в Богослуженні та про молитви за душу Покійного просить:

син — ОРЕСТ ЗОЗУЛЯ з дружиною ОКСАНОЮ
внуки: ВОЛОДИМИР ЗОЗУЛЯ з дружиною КОЛІН
ЮРІЙ ЗОЗУЛЯ
правнуки — ШЕЙН, АНДРЕА, ЕРІКА

Український Відділ Голосу Америки

шукає

КАНДИДАТІВ НА ПРАЦЮ

з професійним досвідом у вивченні української мови і з рад-
діо-журналістичними здібностями.
Представники Голосу Америки будуть у Нью-Йорку від 22-го
до 24-го лютого для проведення інтерв'ю із зацікавлени-
ми в такій праці.

Праця полягає переважно у перекладах матеріалів з ан-
глійської на українську мову і в писанні репортажів на різні
теми. Крім бездоганного знання української і англійської
мов, кандидати повинні мати також голосові дані і диктор-
ські здібності, відповідні для передач на коротких хвилях, і
обізнаність з важливими поточними подіями у світі, особли-
во, що стосується американсько-радянських відносин.

Усі кандидати мусять пройти письмовий і дикторський
іспит. Початкова заробітна платня 20,965 — 25,366 дол., за-
лежно від кваліфікації.

Зацікавлених, просимо телефонувати до Еда Кулаковського у
Персональному Відділі Голосу Америки, тел. (202) 485-8117.

Увага! НОВЕ ВИДАННЯ Увага!

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ
ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Заповіт

Унікальна книга має:

Розмір: 10 x 7 1/2. Стор.: 520. Тверда обгортка. Мали.
Кольорові ілюстрації. Ціна: 20.00 дол.
Мешканці штату Нью-Джерсі зобов'язані
6% ставкою податку.

ЗАМОВЛЯТИ:

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ТІЛЬКИ 2 ЦЕНТИ ДЕННО

коштує

\$5,000 — \$10,000

забезпечення

АКЦИДЕНТОВОЮ ГРАМОТОЮ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО
СОЮЗУ

Такі низькі вкладки для нових грамот
Акцидентного Забезпечення, виданих після
1-го жовтня 1983 року, вносять:

\$6.50 річно
\$3.35 піврічно
\$1.75 квартално
.60 місячно

для всіх членів у віці 16 до 55 років.

Наклад

АЛЬМАНАХА
Українського Народного
Союзу на 1984 рік

вичерпується

Спішіть зі замовленнями!

Ціна \$8.00 з пересилкою.

Мешканці Нью-Джерсі зобов'язані 6% ставкою податку.

Замовляти:

"SVOBODA"

30 Montgomery Street • Jersey City, N.J. 07302

ПОВІДОМЛЕННЯ
Адміністрації „Свободи”

повідомляємо всі ОРГАНІЗАЦІЇ

І ПОДИНОКІ ОСОБИ,

ЩО АДМІНІСТРАЦІЯ

НЕ БУДЕ ПОМОЩУВАТИ ЖАДНИХ

ОГОЛОШЕНЬ

якщо попередні рахунки

НЕ БУДУТЬ ВИРІВНЯНІ

Окремих листів в тій справі не будеться

відписувати.

ВСІ РАХУНКИ МУСЯТЬ БУТИ ЗАПЛАЧЕНІ

ДО 15 ДНІВ ВІД ДНЯ ПОЯВИ.

СПОРТОВІ ВІСТІ

Редагує Омельян Твардовський

ТРИДЦЯТЬ П'ЯТЬ РОКІВ ТОМУ
(5:1)

Збірна „Україна”, яка здобула перше місце і золоту
медаль „Олімпіади ДП” в Німеччині 1948 року. Клячуть
(зліва): С. Холанд, М. Касян, Л. Стасюк; другий ряд
(зліва): Б. Кутний, І. Медведчук, С. Лютак; третій ряд
(зліва): Б. Савка, В. Гарасим, В. Кобзар, капітан, В. Зака-
лужний, Р. Маркевич.

На весні 1948 року з
ініціативи „Ради Фізичної
Культури” в Німеччині, го-
ловою якої був проф. І.
Красник, було створено
футбольну репрезентацію
„Україна”, яка мала змага-
тися в рамках так званої
„Олімпіади ДП”. В склад
цих репрезентацій входили:
„Україна”, „Польща”, „Ма-
дарщина”, „Югославія”,
„Литва” і „Естонія”.

Покликано найкращих в
той час українських футбо-
лістів. Зв'язковим капіта-
ном назначено мгра Кра-
вчишина, а тренером В. Коб-
зар. Осідок репрезентації
„Україна” був у таборі Ган-
гоферсдільнон — Регенс-
бург. Посадник табору Я.
Сербин, а також ціла табо-
рова управа, поставилися
до нас, змагунів, дуже при-
хильно. Всі змагуні дістали
житлові приміщення. Поча-
лися тренінги і спарингові
змагання, а потім олімпій-
ські змагання.

Україна — Югославія 5:1
(Ландсгут)
Україна — Мадарщина 5:1
(Регенсбург)
Україна — Польща 1:1
(Авгсбург)
Україна — Литва 4:4
(Авгсбург)
Україна — Естонія 3:0
(воковер).

Україна втратила дві то-
чки. На щастя, Польща і
Литва також втратили по
дві точки. Олімпійський
комітет зарядив всім трьом
дружинам розіграти дици-
дуєчі змагання за перше
місце. Реченець змагань
назначено на п'ятницю 12 і
суботу 13-го листопада 1948
року в Мюнхені на площі
Гохшюльц при Унгерер-
штрассе. В четвер, 1-го ли-
стопада в пополуночних го-
динах приїжджасмо до
Мюнхену і розміщуємося в
Українському Червоному
Хресті на нічліг. Ввечері
мали ще приїхати: Б. Куцан,
І. Горський, Я. Микльош і В.
Закалужний. На жаль, при-
був тільки В. Закалужний.
Наше керівництво було
примусене зробити зміни в
складі дружини. Довелося
ще В. Кобзареві натягати
футболки. Насстрої серед
змагунів не були оптиміс-
тичні (брак таких змагунів
зродив сумнів). Кобзар за-
рядив всім змагунам піти в
кіно, щоб себе відірвати
перед такими відповідаль-
ними змаганнями.

Завдання...

Закінчення зі ст. 2.

доступу до всіх Департа-
ментів американського Ур-
яду в пошуках потрібних
документів.

Праця комісії має трива-
ти три роки. Її виданнями
зможуть користуватися всі
пресові агентства, шкіль-
ництво, бібліотеки, урядові
чинники, Конгрес та прив-
атні особи. Всі кошти,
пов'язані зі створенням і
діяльністю комісії, будуть
покріті з державних фон-
дів.

Це перше в історії укра-
їнського поселення в ЗСА
виникла реальна нагода
одержати державні фонди
для дослідження певного
періоду української історії.
Це не тільки заповнить про-
галину історії, але й прак-
тично дасть нагоду амери-
канцям краще й вірніше
розуміти союську систе-
му та ідеологію — її люд-
ськість і бруталність, щоб
творити закордонну полі-

тику щодо Советського Со-
юзу без жадних ілюзій.

Завданням української
групи в ЗСА у 1984 році є
сконцентрування уваги і
відповідного натиску на
американських законодав-
ців, щоб законопроект кон-
гресмена Дж. Флоріо про
створення головної комісії
став дійсністю. Тому усім
особам — американцям укра-
їнського походження, слід
писати, телефонувати,
посилати телеграми і мей-
леграми до конгресменів та
сенаторів, відвідувати міс-
цеві бюра в їхніх виборчих
районах, їхні бюра у Ва-
шingtonі, домагаючись,
щоб вони були спонсорами
Законопроекту число 4459
та активно працювали за
його впровадження.

Організація Американці
в Обороні Людських Прав в
Україні приготувала спе-
ціальний інформаційний па-
кет з інструкціями і зраз-
ками листів до американсь-
ких законодавців. Зацікав-
лені особи, які хочуть от-
римати цей інформаційний
пакет, можуть звертатися
до: Americans for Human
Rights in Ukraine, 43 Mid-
land Pl., Newark, N.J. 07106

Воротар збірної „Україна”
Микола Касян

Змагання добилися до кінця,
а на показники вийшли вислі-
ди — 5:0 для „України”. Це
гарний вислід, але псував
традицію наших перемог
5:1. Прихильником тради-
ції виявився Млведчук, якій
протягом цілих змагань
цілкомити „затикав” литов-
ських напасників. За його
руку на карному полі суддя
дав 11-ку, яку литовці за-
мкнули на гол. Не маємо за
це претензій до Медведчу-
ка, адже хтось мусів дбати
за традицію, коли всі за неї
забули. Почувся останній
сюрчок судді, змагуні по-
рошались, публіка залила
грище, а серед натовпу з'я-
вилися сині й жовті кольори
костюмів змагунів, пере-
можців „Олімпіади ДП”.

Іван Керницький...

Закінчення зі ст. 2.

життя якщо не бідвав, то
не плавав у достатках. Най-
краще велося йому, як його
вуйко і його дружина, які
справдили його до Амери-
ки, за життя дали йому своє
помешкання в Нью-Йорку і
залишили невеликий гріш,
за який він зараз же видав
нову свою книжку.

Едвард Козак (Еко), Уля-
на Любич-Старосольська,
Лілія Савойка, Степан
Крижанівський, Ярослав
Пастушенко і Йосип Гірич
належали до гурту його
найближчих друзів. Його
найсердечніший приятель
Микола Пондєлок давно
перенісся на той світ. Ікер
був невідомо пов'язаний з
Гантером, де св. п. Володи-
мир Кобзар і вдова по ньому
пані Оля вважали, що немає
літнього сезону на „Кобзар-
івці” без Ікера. Найближ-
чий тамошний літній сезон
вже не побачить Ікера і не
буде його виступу, як щорі-
чно, на відкритті нової
індивідуальної виставки об-
разів Едварда Козака; в
останніх роках також його
двох синів Юрія й Яреми.

Скорчився знов маленький

яких глядачі винесли у трі-
юмфі з площі. Ворота в цих
змаганнях здобули Марке-
вич 3, Закалужний 1, Лютак
1. У Висліді ніхто з наших
суперників „Олімпіади ДП”
не міг похвалитися, що діс-
тав менше ніж 5:1. Тільки
естонці вийшли краще (во-
ковер 3:0 врятував їх від
„п'ятирочної” порції). По-
рошались з симпатиками
футболу і відіхали до Ре-
генсбургу, де нас чекали
змагання „Січ” — „Гоген-
фельс” (поляки). Поляки,
довдавшись, що майже всі
змагуні „Січ” грали в збір-
ній „Україна” і, змучені по-
двох змаганнях, навряд чи
зможуть ногами, не хотіли
перекладати тієї зустрічі на
інший день. Ми приїхали до
Регенсбургу пізно вночі.
Захоплено вітали нас меш-
канці табору на чолі з по-
садником Я. Сербином. На-
ступного дня публіка вщерть
заповнила площу, щоб по-
бачити, як ми справимося у
троях змаганнях. Ми зро-
били своїм симпатикам ве-
лику приємність, Вислід
змагань не інший, а 5:1.
Втретє за порядком!

Після закінчення олімпій-
ських змагань преса писала
про збірну „Україна” так:
„Чи може бути краща похва-
ла за цю почесну назву.
Нашим футболістам, що
перемогли: югославів, у-
горів, поляків і литовців,
що в 5-ти важких змаган-
нях здобули для нас зо-
лоту медаль „Олімпіади
ДП”, складасмо від усієї
української спортової ро-
ди ширшу подяку. Вони
виконали своє завдання.”

Так, це був тріумф укра-
їнського футболу на емігра-
ції, тільки насувалася дум-
ка, чому цей переможний
приїзд до Регенсбургу не
був у Києві, Львові або
Ужгороді з вислідом 5:1?

Микола Касян

У статті О. Твардовсько-
го п. заг. „Визначні спор-
тові УСВТ „Чорноморсь-
ка Січ” — Тенісист Данило
Нагірний” („Свобода” ч. 31
з 17-го лютого ц.р.) поми-
лково названо визначну юна-
чку „Ч. Січ” Оленку Мат-
ківську сестрою Данила На-
гірного. Оленка — сестра
Ерика Нагірного. — Ред.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

МИХАЙЛО ЛЕБІДЬ, член УНС
Відд. 434-го Т-ва „Піаст”
у Монреалі, Кве., помер 22-го
грудня 1983 року на 86-му році
життя. Нар. 19-го вересня 1896
року в Сколо, Західна Украї-
на. Членом УНС став 1961 ро-
ку. Залишив у смутку дружину
Анастасію, дочку Іроїду Вини-
ську з мужем Іваном, онуків
Оксану, Романа і Михайлика.
Похорон відбувся 28-го груд-
ня 1983 року на цвинтарі Мавіт
Рояль в Монреалі, Кве.

Вічна йому Пам'ять!

Олександра Долницька, секр.

МИКОЛА СВЕТ, член УНС
Відд. 230-го ім. Івана Хрести-
теля в Янгстайні, Огайо, по-
мер 24-го грудня 1926 року в
Янгстайні, Огайо. Членом
УНС став в 1975 році. Залишив
у смутку дружину Джозі, сина
Микола, доньку Патрішу,
брата Івана та шість сестер.
Похорон відбувся 28-го груд-
ня 1983 року на цвинтарі Каль-
варія у Янгстайні, Огайо.
Секретар.

Вічна йому Пам'ять!

Олександра Долницька, секр.

ОНОФРЕЙ БУСЬКО, член УНС
Відд. 263-го Т-ва „Запо-
розька Січ” у Фултоні, Н.Й.,
помер 29-го грудня 1983 року
на 89-му році життя. Нар. 1894
року в селі Гнидових, повіт
Підгайці, Західна Україна.
Членом УНС став 1924 року.
Залишив у смутку дочку Анну
Дженкінс, брата Антона; чоти-
ри внуки, шість правнуків,
двох братів і чотири сестри,
приятелів та знайомих. Похо-
рон відбувся 31-го грудня 1983
року на цвинтарі Св. Марії у
Фултоні.

Вічна йому Пам'ять!

Петро Сумик, секр.

МАРІЯ ЖМУДЬ, член УНС
Відд. 57-го ім. св. Петра і Па-
вла в Когові, Н.Й., померла
30-го грудня 1983 року на 86-
му році життя. Нар. 10-го жо-
вня 1897 року в Західній Укра-
їні. Членом УНС стала 1953
року. Залишила в смутку мужа
Петра. Похорон відбувся на
цвинтарі св. Петра і Павла у
Вотерфорд, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

М. Савків, секр.

МАРІЯ СВЕРІДА, член УНС
Відд. 217-го в Рочестері, Н.Й.,
померла 11-го січня 1984 року
на 87-му році життя. Нар. 8-го
червня 1897 року в селі Дани-
льче, повіт Рогатин, Західна
Україна. Членом УНС стала
1943 року. Залишила в смутку
сина Марвіна, дві доньки —
Алісію Вочаску і Стефанію
Доббелер, брата Володимира
Гавриляка, 10 внуків і четверо
правнуків, ближчу і дальшу
родину в Україні і Америці.
Похорон відбувся 14-го січня
1984 року на цвинтарі св. Про-
бу в Рочестері, Н.Й.

Вічна їй Пам'ять!

С. Приймак, секр.

МИКОЛА БЕДНАРЧУК,
член УНС Відд. 334-го ім.
Івана Франка в Клівленді, Ога-
йо, помер 11-го січня 1984 року
на 69-му році життя. Нар. 1914
року в Пенсильванії. Членом
УНС став 1949 року. Залишив
у смутку дві доньки — Катерин-
у МекНеб і Карол Гараніч,
чотирьох онуків, матір Анну і
дві сестри. Похорон відбувся
14-го січня 1984 року на цви-
нтарі Брукліна Гайтс в Клівлен-
ді, Огайо.

Вічна йому Пам'ять!

Стефанія Бохонок, секр.

МАРІЯ ЗАГОРА, член УНС
Відд. 27-го Т-ва „Орлик” в
Ньюарку, Н.Дж., померла 5-го
січня 1984 року на 58-му році
життя. Нар. 1927 року у Вели-
кій Польщі, Україна. Членом
УНС стала 1976 року. Залиши-
ла в смутку синів Ярослав і
Юрія. Похорон відбувся 10-го
січня 1984 року на цвинтарі св.
Андрія в Бавілі Бруку, Н.Дж.

Вічна їй Пам'ять!

Секретар.

ІВАН ГАЙДОШ, член УНС
Відд. 264-го Т-ва „Українсь-
кий Тризуб” в Карнегі, Па.,
помер 2-го січня 1984 року на
52-му році життя. Народився в
Карнегі, Па., а членом УНС
став 1949 року. Залишив у
смутку сестер Марію Гайдош і
Анну Гурій, племянників і пле-
мянниць. Похорон відбувся на
цвинтарі св. Петра і Павла в
Скотті Тауншип.

Вічна йому Пам'ять!

Секретар.

АННА ФОНІЯ, член УНС
Відд. 259-го ім. Пречистої Діви
Марії в Чикаго, Іл., померла
16-го січня 1984 року на 70-му
році життя. Нар. 16-го січня
1913 року в Нью-Джерсі. Чле-
ном УНС стала 1933 року.
Залишила в смутку братів Ми-
хайла і Івана, племянників і
племянниць. Похорон відбувся
10-го січня 1984 року на цви-
нтарі св. Воскресіння в Джастіс,
Іл.

Вічна їй Пам'ять!

Ю. Гулик, секр.

REAL ESTATE

ЗАЦІКАВЛЕНІ ФЛОРІДОЮ

Якщо бажаєте поселитися,
або інвестувати в реальність у
південно-східній Флориді
(Ft. Lauderdale, Hollywood,
Miami). Зверніться до —

M. Андрійовича,
Century 21, Hansen Realty Inc.
3010 E. Commercial Blvd.
Ft. Lauderdale, Fl. 33308
Bus: (305) 776-5400
Home: (305) 771-8455

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА

УКРАЇНСЬКИЙ

ПОГРЕБНИК

Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
КОНТРОЛЬОВАНА
ТЕМПЕРАТУРА

Peter Jarema

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N.Y. 10009

(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN

UKRAINIAN

FUNERAL DIRECTORS

AIR CONDITIONED

Обслуговує ШИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоро-
нами на цвинтарі в Бавді
Бруку і перенесенням тіл-
них Останків з різних країн
світу.

UNION FUNERAL HOME

1600 Stuyvesant Avenue

(corner Stanley Terr.)

UNION, N.J. 07083

(201) 964-4222

ВЕЛИКДЕНЬ в РИМІ
— ЛЮРД

19-го квітня до 2-го травня 1984 року

Відлет з Нью-Йорку PAN AMERICAN

Провідник: ОКСАНА БЕРЕЖНИЦЬКА

РИМ • АССІСІ • ФЛЬОРЕНЦІЯ • НИЦЦА • ЛЮРД

Реєстрація до 12-го березня 1984 р.

\$1,759.00

ОБЕРАММЕРГАУ

— ЛЮРД

Драма Страстей Христових

17-го серпня до 1-го вересня 1984 року

Чартерові літи: Нью-Йорк/Мюнхен-Париж/Нью-Йорк

Провідник: ОРЕСТ КЕБАЛО

\$1,960.00

ОБЕРАММЕРГАУ • МЮНХЕН • КОНСТАНЦА

ЛЮЦЕРНА • ЖЕНЕВА • ЛЮРД • ПАРИЖ

Реєстрація